

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2007

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 02.04.2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

- **Констатује се да су приступили:**
- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **Оптужени Илија Јуришић са браниоцима адвокатом Дозет Ђорђе и Протић Стеваном,**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведоке и вештаке?

- **Присутни су и судски вештаци Миле Стојковић и проф.др Слободан Јовичић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци други? Сведок Синан Алић да ли је ту? Ту је, Тешић.

Присутни су и сведоци Синан Алић и Ђорђе Тешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вас обавестила прошлог пута да, и ви сте нам приложили овај записник да ови сведоци које смо позвали, да они фактички неће приступити на данашњи главни претрес. Да су сагласни да сведоче путем видео линка. Да ли смо сагласни да одржимо главни претрес?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша **СВЕДОК ТЕШИЋ ЂОКО**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила господина Тешића да приступи. Добар дан господине Тешићу, ја сам добила информацију из ове Службе за пружање помоћи и подршку сведоцима да се ви не осећате добро.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Добар дан. Ја сам 28.маја имао инфаркт, имам два стента уграђена иначе сам ратни војни инвалид од '92.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да дате исказ?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Могу онолико колико, даћу исказ оно чега се сећам и шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Да ли је потребно да седнете?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Није потребно, потрудићу се да поштујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ја сам Тешић, покојног Вида Ђоко, рођен 05.10.1950.године, у селу Јегинов Луг, Општина Калесија, Тузла, данашњи Тузлански Кантон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: По занимању сам војни пензионер, јако занимање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште где је?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Пребивалиште Марка Пола број 9/12 Београд, односно Нови Београд-Бежанијска коса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тешићу, ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Потпуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред вас.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви били некада саслушани у својству сведока?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не, и ово ми је први пут и просто сам изненађен, и запањен сам. Запањен сам да ме неко после 17 година зове за оно што сам преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате зашто сте позвани?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Конкретно не знам због чега, али могу да претпоставим да је то 15.мај 2002.година, Тузланска колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '92.година.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: '92.година, пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: 15.мај, Тузланска колона, непосредник сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак против оптуженог Јуришић Илије, да ли знате ко је то?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Искрено не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле предмет догађаја је извлачење колоне ЈНА из касарне Хусинска буна, а предмет оптужнице је кривично дело употреба недозвољених средстава борбе. Дакле, ја ћу вас замолити да нам испричате где се ви налазите, од када сте у војној служби, тако да кажем, од када сте у касарни «Хусинска буна» у Тузли, испричајте све што вам је познато везано за тај догађај. Ја вас нећу прекидати, ви овако у несметаном излагању изложите све чега се сећате.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: У касарни «Хусинска буна», дошао сам у прекоманду септембра месеца 1991.године из Гарнизона Штип-Македонија, био сам на дужности командира чете у војној полицији, боравио сам у тој касарни до 15.маја 1992.године. Обављао дужност командира чете и по одласку батаљона војне полиције из Гарнизона Тузла у Гарнизон Угљевик преузео сам њихове обавезе и дужности са обезбеђењем објеката са патролама војне полиције на пунктовима, једне

на Хусину, друга је била на Симин Хану, прва код планине Озрен, углавном задатке сам обављао како треба и тако даље, ето то није битно. 13.маја су колеге из МУП-а Тузланског Кантона данашњег, односно у Живиницама добиле сви наређење од тадашњег председника председништва Босне и Херцеговине Алије Изетбеговића да се забрани свим возилима ЈНА покрет по гарнизону, односно по граду Тузли и осталим градовима широм Босне и Херцеговине, што ја нисам био упознат и тог дана сам био у Бановићима, после повратка у гарнизон известио сам мог команданта због чега ме је упутио, Миле Дубајић, због чега ме је упутио кад је знао за то, он је био фрапиран каже нисам знао, ја сам му поднио докуменат. Тај 13.мај је био Дан безбедности Југословенске народне армије, био сам са оделењем војне полиције и са командантом у гостима код начелника тузланског МУП-а Меше Бајрића и код градоначелника Селима Бешлагића. Разговарали смо, пошто су сви догађаји су дешавани у Сарајеву апропро свим догађајима од 25.мај, на мосту «25.мај» у Загребу, нека моја интуиција ми говорила на све остале догађаје да се може нешто десити и колони, односно напад на касарну ЈНА Хусинских рудара, односно «Хусинска Буна» у Тузли. Они су наравно, нормално демантовали, давали своја обећања да неће ништа бити. Добили смо наређење да 15.маја у 15 часова формирамо колону и да напустимо Гарнизон Тузла правцем касарна-Брчанска Малта према Озрену, колона је кренула међутим после изласка на раскрсницу код Брчанске Малте враћена је назад, вођа патроле мој командир оделења војне полиције ме је известио да не могу даље, да не дозвољавају припадници МУП-а, односно «зелене беретке», да не могу да напусте касарну.

Командант бригаде је позвао начелника МУП-а и градоначелника града Тузле и они су послали у то време команданта територијалне одбране града Тузла, мајора, не могу да се сетим имена, и заменика градоначелника Имамовић Јасмина, можда има негде тамо, и питали смо зашто и шта је, шта се дешава, што нам не дозвољавају излазак, јер смо ми добили наређење да 15.маја ЈНА напусти све градове на територији Босне и Херцеговине, а ноћ пре тога је батаљон који долази, био из Ниша, вратио се у своју касарну, међутим нама је обећано да можемо да слободно напустимо гарнизон и командант је наредио да поново формирамо колону, колона је формирана и негде око 16, немојте ме држати, је дошло до напада на касарну, на касарну из правца болнице Градина, испалени су неки пројектили и пешадијска муниција. То се смирило и по наређењу команданта бригаде формирао сам колону да тако како иде онако по војнички, на челу је било возило «прага» у коме

је била команда бригаде, потом чета војне полиције, чета везе, извиђачка чета, први батаљон и тако редом, да не гњавим. У мом саставу су били махом војници, активни војници, млади војници припадници ЈНА, негде њих 20% је било у чети извиђачкој и негде 30% у том првом батаљону и толико у чети везе, остало је било резервни састав које је командант бригаде позвао да би могли да извеземо технику и остала материјално техничка средства која припадају бригади, по наређењу претпостављеног старешине.

Колона је формирана, за све време формирања колоне, био је начелник МУП-а, командант територијалне одбране, мајор и заменик градоначелника или већ не знам шта, Имамовић, су били присутни када је кренула колона редом којим сам набројао, никога није више било, једино је остао начелник Територијалне одбране кога су, који је да ли добровољно или недобровољно сео са командатом бригаде у прагу. Напустили смо, кренула је колона у 18,50 на челу колоне био сам ја са припадником МУП-а у њиховом возилу «застава 101», позади мене је редом колона. Преко мог радио уређаја нисам обавестио мог команданта, преко свог радио уређаја обавестио сам јединице да прате показиваче правца на мојим моторним возилима и уместо да кренем десно, ја сам отишао лево, ближим правцем на планину Мајевица, преко Славиновића-Симин Хана. Процена моја тада је била да ћу проћи са мање жртава, што се касније и испоставило да је тако. На скретању на Брчанској Малти полицајац који је возио возило из МУП-а ја сам му наредио да да леви мигавац и да крене према Славиновићима, он је рекао не, ја имам наређење према Озрену, не реко, ићи ћеш де ја кажем, и преко радио уређаја сам чуо шта се то дешава, где колона креће. Он је рекао да иде према Мајевици, прошли су редом јединице набројане, чете војне полиције, извиђачка чета, чета везе, у ствари јединице у којима је била активна војска, а преко радио уређаја који се налазио у возилу њиховом чуо сам да се не отвара ватра на првих 50 возила јер је ту активна војска и наоружана. Стигао сам у село Баре то је неких да сад не лажем, колико ме сећање вара 7 до 10 километара од касарне, село Баре налази се после Славиновића према Симин Хану, чуо сам пуцњаву и експлозију, тада сам схватио шта се дешава, да је колона моторних возила нападнута. Кад сам, наредио сам возачима да продуже, ја сам остао, чекајући остала возила, међутим нису, кад их нисам могао са добијем, вратио сам се и стигао у Пожарницу да путем телефона дознам шта се десило. Шта се десило то је свима познато, срели су ме горе људи и питали остале војнике да ли знају ко је Тешић, они су им рекли да, и објавио ФС 3, да је погинуо србо-четнички командант капетан Тешић

Ђоко. Зашто је јављено не знам, пропаганда, јер моја деца су остала у граду Тузли и били су седам дана у, тако кажем ја, у заробљеништву. Па после једно, па кад смо прикупљали и стизала колона ја сам се вратио, самоиницијативно вратио на путевима које сам знао, на Брчанску Малту видео сам да ми је доле остало једно одељење војне полиције, односно патрола војне полиције која је била зачелна патрола, успоставио сам контакт са њима и сазнао да су сви живи, што ме је обрадовало у једну руку јер сам спасио своје људе, а остало ми је било жао и криво и дан данас кад се сећам, јер ми је непријатно што износим, да се сећам и да се враћам 17 година уназад. Јел су то били резервисти, махом резервна лица, једино један је активни војник, припадник батаљона војне полиције погинуо, што је био у посети у Тузли. Напад је почео при самом изласку, да се вратим назад, при самом изласку, не знам колико је коме познато и ко је био на лицу места, кад се напусти касарна «Хусинска буна», са леве стране су биле гараже које су биле метално ограђене и одатле је извршен напад на тузласку колону и из кафића, најалост фудбалера Шећербеговића. Не знам више шта бих рекао, јел стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тешићу у ком сте ви чину били?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Био сам поручник Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јел знате када је изашла борбена јединица пиротска чета?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Дан после, још само да се вратим на то, ми смо тражили, ја сам, кад су вратили колону прву у 15 часова, ја сам команданта бригаде Дубајића замолио да замоли аеродром да нам пошање два хеликоптера као подршку, као подрушку ваздушну, добили смо одговор не, Чича се звао, не можете добити ништа, не одобрава командант 7 армије, тадашње, пуковник Кукањац, генерал Кукањац. А онда сам рекао нек је наздравље и рекао сам себи да смо жртвовани као ови на «25.мају» и као у Сарајеву, у Добровољачкој улици. А гарнизон, односно ваздухопловни корпус са Дубрава, изашао је дан после нас без икаквих проблема у пратњи ловачке авијације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ваших људи било у касарни тад, у том моменту, отприлике?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ја сам најбољу чету имао, имао негде око 150, не могу тачно да се сетим броја, тачног броја не могу да се сетим, дуг је то временски период, а податке које сам имао објавићу некад књигу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 15.маја '92.године, рекли сте да сте добили наредбу да се формира колона и пут којом ће колона кренути?

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Да, да се формира колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте ви добили то?

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Команданта бригаде потпуковника Милета Дубајића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када, у које време би то било у току дана да сте ви добили ту наредбу?

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Добио сам наређење у 10 часова ујутру да се формира колона, прва колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вама познато било шта да су се водили преговори са командантом бригаде Дубајићем и са представницима цивилне власти, да су се водили преговори када и кад ће напустити војска касарну «Хусинска буна»?

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Колико ми је познато ми смо касарну требали да напустимо 15.маја у 15 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Дубајић је био саслушан овде и он је говорио нешто о тим преговорима и рекао је да је у раним јутарњим сатима био на преговорима и то негде, не могу тачно да се сетим у које време, можда баш то време које ви помињете негде у јутарњим сатима, 8, 9, 10.

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да вам кажем, и да тада он још увек није знао када ће се напустити касарна и да је на тим преговорима истицао, не знамо, немојте ме држати за реч када, 15. 16. 17. 18., обзиром да је рок 19.мај, дакле у том моменту он није знао, па је онда отишао у Угљевик, па је тамо водио разговоре, па је чуо да је пуцњава, па да се дешава нешто и вратио се и да је тад дошло опет до неких преговора, јел вама познато било шта и да ли сте присуствовали неким преговорима?

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Е овако, ја преговорима о изласку и напуштању колоне нисам присуствовао, јер нисам имао ни потребу, преговоре води претпостављени старешина, командант бригаде у то време. За његов одлазак у Угљевик не знам, не знам, добио сам наређење само у 10 часова да формирам колону да напуштање Гарнизона Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвијало, да ли су тада товарена материјално-техничка средства, шта је било са магацинима, да ли је ту постигнут неки договор, са оружјем шта радити?

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Наређено је свим, помоћнику команданта за позадину и осталим старешинама да товаре наоружање и муницију. А што се може да се утовари у моторна возила за формирање и за

напуштање, односно да не остане, материјално-техничка средства да не остану у гарнизону, у граду. Међутим, јављено је да је батаљон који је отишао пре нас, односно изашао значи 14. навече на објекту Козловац где су били магацини територијалне одбране, где су били магацини, и да је остала комплетна оруђа и оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко обезбеђивао у том моменту те магацине?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Нико није обезбеђивао магацине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не знам, право да вам кажем не знам, остали су минобацачи 120мм, остали су камиони неки вишка које су имали у тај батаљон и командант је наредио да се то све, по могућности да се све то натовари, овим осталим старешинама да се извезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је речено шта са тим магацинима на Козловцу, магацинима оружја који припадају Територијалној одбрани, да ли је ту дато неко упутство?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам није познато?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да је дошло до обијања магацина?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то чули?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: То сам чуо кад сам већ изашао, после једно десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније то?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Да, касније сам чуо да је дошло до обијања магацина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све то време док су се товарила та материјално техничка средства, да ли је било мирно, да ли је било неке пуцњаве, неких провокација?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: У касарни је било мирно, било је мирно кад сам ја ту био, разговарао са колегама осталима који нису били српске националности шта ће, куд ће, међутим сви су једно обећавали а друго су радили. И тада сам кажем чуо пуцње са правца болнице Градина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко одговорио из касарне на те пуцње, да ли је било неких одговора?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не знам, не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је дисциплина била у касарни?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Па да је била нека, да кажемо на неком високом нивоу није, али била је задовољавајућа дисциплина, онолико колико су старешине могле да, колико је старешина било ту да командује, ја знам, гарантујем за моју јединицу да је била максимална дисциплина, у мојој чети војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је ова колона враћена, да ли ви уопште добијате било какву информацију због чега, који је основни разлог да се врати?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Основни разлог је због тога што не дозвољава МУП и снаге зелене беретке да јединица напусти касарну «Хусинска буна» и на раскрсници био је постављен такозвани оклопно возило «балија».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле вама то сазнање да не сме да напусти касарну?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Због јединице која се вратила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су вам саопштили?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Они су нам саопштили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је конкретно саопштио?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Па не могу да се сетим, они су нам рекли не могу, не можемо, не дају нам и враћајте се и они су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се онда дешава, да ли је био тад у том моменту Дубајић?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не знам, нисам ја био са њим у контакту, тад у том тренутку не знам, али је он звао после тога смо, после је он звао и одлазио је у скупштину општине, ја вам кажем да су дошли и Мешо Бајрић и ко је све долазио у касарну, да се гарантује миран излазак колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад нам објасните када је дошао Мехо Бајрић, командант Територијалне одбране, вероватно мислите на Енвера Делибеговића, да ли је он био, да ли се сећате уопште?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Није, то ми презиме није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није познато? Добро.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Да ли негде не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Јасмин Имамовић?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јасмин Имамовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте командант Територијалне одбране и Мехо?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Он је био, Јасмин Имамовић је био функционер у Општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су они дошли?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Чини ми се око 16 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били, испричајте нам ово, са ким су разговарали?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Разговарали су са командом касарне Дубајић Милетом, били су испред зграде, испред зграде, прве зграде до пријавнице у центру, унутра у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И о чему су разговарали? Како су текли ти преговори?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Шта се дешава, што је колона враћена, зашто не можемо да излазимо, о томе и они су гарантовали да може да изађе, после да формирају колону и да крену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били ту, присуствовали сте тим преговорима?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Нисам. Ја сам био са мојом јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Дубајић, он је рекао да је отишао до пријавнице са поручником Тешић Ђорђем, који је био командир војне полиције, тачније чете војне полиције, да за то време су меци около падали по бетону, око главе с околних висова и на пријавници разговорима је присуствовао поручник Тешић са Мешом када је сведок био доста љут, када је Дубајић био доста љут и повишеним тоном је рекао «шта је ово, зашто се пуца, престаните с тим, шта сам се јутрос договорио са Сеадом Авдићем». Предочавам чисто да ли можете да се подсетите, он каже да сте ви присуствовали тим преговорима?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли за то време док су се водили разговори, пошто знате да се воде?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Чула се пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се чула пуцњава?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Чула се пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је било нешто познато везано за то да је требало путем медија обавестити становништво да ће се војска извлачити из касарне да не би дошло до неког страха?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам то познато?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Једино кад смо напуштали касарну, те моје прве утиске да народ с леве и десне стране, да је становништво, било им је жао становништву и плакали су где идете, што напуштате, то, неће вам ништа бити, то једино, а путем медија не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад да ли сте ви дали нека упутства, пошто сте ви били командир, да ли сте ви дали нека упутства како да се понаша у колони? Каква је то по војној тактици, каква је то била колона?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: То је била маршевска колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маршевска колона?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Моторних возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви издали неко упутство вашој јединици?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Мојој јединици сам издао упутство да на моторним возилима да се скину цераде са «пинцгауером», да држе наоружање на готовс и у случају напада да напуштају, да искачу с моторних возила и да заузимају заклоне. То што су радили задња патрола војне полиције која је била на зачељу тузланске колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи на готовс?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Оружје на готовс држите, спремно за употребу, у случају напада на вас да употребите оружје, да се браните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком сте ви возилу отприлике били?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Био сам у првом возилу са, не могу да се сетим имена и презимена, полицајца из МУП-а, тузланског МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли све време били у том возилу?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Све време у аутомобилу, од почетка до краја и задржао сам то моторно возило док нисам видео шта се дешава доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте преко радио уређаја чули да се не отвара ватра у првих 50 возила јер је активна војска наоружана?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви тад предузели и шта то значи, шта то значи на првих 50 возила да се не отвара? Да ли то одмах доводи до неког закључка да ће се, шта ће се десити са преосталим делом колоне?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Да ће бити отворена ватра на остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте ви у том моменту урадили?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Шта сам урадио? То је било у Бари и после 10 секунди сам чуо пуцњаву, значи после тога јер је тачно та колона прошла тих 50 моторних возила је прошла Брчанску Малту, Славиновиће, дошла до села Баре, то је кратак размак, а размак између моторних возила је у колони 50 до 100 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте ви били удаљени од ове раскрснице Брчанска Малта, тачније од места догађаја у том моменту, колико сте ви били удаљени?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ваљда 4 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите отприлике како је то гласило, како је гласила та наредба, то што сте чули преко радио уређаја?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не отварајте ватру на првих 50 возила, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте прокоментарисали нешто са овим полицајцем?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Он ништа није прокоментарисао, ја сам рекао шта ово треба да значи не отварајте ватру на првих 50 возила, то се знало шта имају, наоружање, да је чета војне полиције наоружана, извиђачка чета, да су то борбене јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, тим путем којим сте пролазили да ли сте приметили још нешто необично осим што сте видели тамо неко оклопно возило сте рекли да сте видели, да ли сте нешто, било шта приметили необично? Да ли је било униформисаних лица са стране пута?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели цивиле неке?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте имали прилике да видите?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Чим се скрене, чим је колона изишла Брчанска Малта према насељу Славиновићи, горе је било све у реду до зачеља, док није колона тамо, средина колоне јер тад смо били возач и сувозач и негде позади на возилу су били неки војници на муницији или на сандуцима и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро та прва информација коју сте чули, ви сте чули пуцњаву, је ли тако?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Да, стао сам, изашао сам напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И с ким сте ступили у контакт?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јер остала ми је моторола у возилу, после сам се вратио и ступио сам у контакт са мојом патролом, мој командир вода је ступио, каже живи су, да је колона нападнута и они да се налазе у првој згради при изласку из гарнизона Тузле, да је и «пинцгауер» и да су војници добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли се ви питали како колона је нападнута а постигнуто је мирно извлачење колоне, да ли сте уопште коментарисали како је дошло до тога да је нападнута?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не разумем питање како је мирно извлачење колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде смо чули да су били преговори, да сте и ви присуствовали тим преговорима, да ће колона мирно напустити касарну?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ја преговорима нисам присуствовао, нажалост нисам присуствовао на тим преговорима и да сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, шта би то значило ако вам је издата наредба да се формира колона, да војска напусти касарну, шта би то значило, значи је ли то сигурно да ће мирно напустити?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Да то ми је знак да мирно колона напушта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд сад то они су напали?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Па напали су колону, значи није била довољна гаранција да ће колона бити безбедна, да ће безбедно напустити касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је колона била формирана по свим правилима војним?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: По свим правилима и прописима саобраћајне службе и тактичког правила и упутства за напуштање касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате је ли било санитарских возила, једно или више?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате представу колико је возила било у тој колони и евентуално колико је дугачка била та колона, да ли уопште имате ту представу?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Па колона је била дугачка најмање око 5 до 6 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Мато Дивковић?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мато Дивковић?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Чини ми се начелник саобраћајне службе да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мато Дивковић је говорио о једном сусрету са вама, каже да вас је познавао, да сте заједнички држали путнктове, да је он био руководилац, да сте ви били нешто у војсци, целе ноћи каже да није спавао, овде је хаос, да сте ви то изјавили. Каже питао сам га шта има Тешићу, каже «пусти ме», каже «целу ноћ нисам спавао, овде је хаос, ту су биле малтене да се није побило у војсци. Резервисти хоће једно, ова активна војска хоће друго. Ту је било и алкохола и свега, свашта», каже, «пусти ме нисам спавао целу ноћ».

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Није то моја изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Није то моја изјава, ја не изјављујем тако. Ја волео бих да га чујем овде да ми каже, ја то не говорим никад. Ја сам увек гледао своје проблеме и своју јединицу, тако сам васпитан, војнички мислим, само своју јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Немам ништа, само кажем враћам се на почетак да ми је јако тешко што се налазим овде после 17 година да еволуирам успомене онога што сам доживео, јер ја сам госпођо судија за 10 минута изгубио све, све оно што сам имао за 10 минута и неко сад да ме позива, ратни војни инвалид и све сам доживео јер сам ја положио заклетву овој држави, тадашњој држави да ћу је бранити не жалећи да у тој борби дам и свој живот па онај ко је крив нек. Жао ми је свих тих људи који су погинули и који су малтретирани, тога ми је жао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да гледате снимак «Тузланске колоне» и напад на колону?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јесам. То је објављено одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите одмах објављено? Кад сте ви први пут видели?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Први пут сам видео после 4 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 4 године?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: А први пут сам чуо на телевизији ФСЗ да сам погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде оптужени Илија Јуришић кога ви не познајете он каже да је тад био дежуран у Станици јавне безбедности и да је добио информацију да војска пуца, да војска пуца по грађанима, по објектима, да су га звали, да су га питали шта да раде и да је он пренео наредбу Мехе Бајрића «на ватру одговорите ватром».

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не. Војска није употребљавала оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то можете сигурно да тврдите?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ја сам сигурно, сигурно вам говорим да војска није употребљавала наоружање у тузланској колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања? Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко одлучује о правцу кретања бригаде, у бригади?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Командант бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нисам баш најбоље разумео, ви сте рекли да сте ви одредили?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ја сам самоиницијативно одредио знао сам шта ме чека ако кренем, претпоставка моја је била ако кренем тим правцем којим ми је наређено повлачење колоне на планину Озрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је пре тога био одређен правац кретања бригаде од команданта?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сте ви променили?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ја сам променио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали везу, радио везу у колони?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са командантом?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Са командантом бригаде?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Са мојим јединицама да, а са командантом бригаде не, јер он је био у пратњи, у првој пратњи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ви мењате одлуку команданта тада у колони или?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: У колони и зато сам одговарао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у вези с том променом наредбе команданта имали са њим неки разговор кад сте изашли ван?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није вас ништа пита у вези с тим?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ја вам рекох одговарао сам, војнички сам одговарао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се он љутио на ту промену и какав је разговор између вас текао?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Казнио ме је господине, био сам кажњен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И у вези са давањем изјаве овог сведока молио бих да се прикаже овај снимак излазак колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте ви у стању да погледате тај снимак?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која су то његова возила у том првом делу колоне и да види је ли то тако како он каже?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Може, може, покажите слободно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Скинути арњеви, оружје на готовс и то.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Нема проблема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила режију да нам прикаже ЦД број 3 –«излазак и почетак пуцњаве» и то са нивоа раскрснице, са нивоа

раскрснице. Режија ЦД број 4, погрешно сам видела, ЦД број 4 са нивоа раскрснице 18,53. Господине Јуришићу, хоћете да пређете овде да пратите или вам је све то познато, више пута смо гледали. Ако будете угледали ваше возило реците. Режија, молим вас тон само појачајте.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ови наоружани нису припадници Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су та лица?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Цивили, то није ЈНА. Није ово, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко би био?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо тон да добијемо?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ево га возило у коме сам се ја налазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у том првом возилу полицијском?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ја сам у том тачно. Ово не, ово су припадници «зелене беретке».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су припадници «зелених беретки»?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Зато што унуформу, Југословенска народна армија није имала маскирну, моја јединица. Имао сам СМБ зелену униформу ја на себи, ево је моја јединица, ево. У том возилу био је командант бригаде Миле Дубајић. Ево га моје возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите ваше?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: «Пицгауери».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било све по вашим упутствима?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јесте по мојим, није «фићо», «фићо» не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате уопште, ви сте на челу и не знате да ли су се прикључивали цивили?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не знам, ово су моја четири моторна возила, четири «пинцгауера» и пети «пинцгауер» остаје позади, пети «пинцгауер» остаје позади. Рекао сам цераде се скину, а ово где није била скинута церада то је било моторно возило са везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ви нисте видели ове јежеве са стране?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не, не, које јежеве, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове заклоне?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не. Ово нису припадници Југословенске народне армије. Ево ово, ово није припадник ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, добро ви сте ипак професионалац, војник сте, шта значи то овако са стране што је поређена, што су поређана униформисана лица, шта би то значило шта је то?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ово је, чека се тренутак напада на колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је то једини закључак ако неко стоји ту?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Једини закључак мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли може, сад вас ја овако питам зато што није у домену моје струке наравно, а да ли то може да значи да се у ствари обезбеђује колона да је неко не нападне, да неко не провоцира?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Пазите може да значи да врши обезбеђење возила, ево возила, ево Р55, «Фијат 11 110».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то правило да тако када излази војска, када је у маршевском том начину кретања, да ли је то правило, евентуално правило да тако буду униформисана лица са стране да се не догоди нека провокација са стране?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не, ово није припадник ЈНА, не, госпођо судија не. Колона ЈНА, без обзира овде има њих 10 до 20% који служе ЈНА кад креће са моторним возилима патрола војне полиције налази се на челу колоне, а патрола војне полиције налази се на зачељу војне колоне. Даље, на великим раскрсницама челна патрола стаје и показује правац, односно зауставља цивилни саобраћај док не прође колона моторних возила, војних моторних возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, овакав распоред ових униформисаних лица за које кажете нису припадници ЈНА, по вама је моменат када се чека када ће се отворити ватра?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Када ће се отворити ватра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако је уопште то виђено такав распоред тих униформисаних лица па што нисте нешто предузели, што нисте вратили колону ако се значи очекује да може да дође напад?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Госпођо, командант бригаде одлучује, ја сам само непосредни извршилац. Ја само извршавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Изволите одбрана?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: На овој раскрсници Брчанској Малти, ако сам ја добро разумео сведока он је одлучио да колона крене овуда?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јесте, ја сам одлучио да крене лево.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање је којим правцем из ове раскрснице су требали да наставе? Дакле, одлучи да скрену лево, добро то је његова одлука и сви су кренули у лево, али да није било његове одлуке којим правцем је била наредба да иду – право, лево, десно, знате на шта мислим?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ишли би, не би лево на Брчанској Малти, познајете, кад дођете на Брчанску Малту лево је Славиновићи и Симин Хан, Мајевица, десно је центар града, право, ми смо требали право поред

хотела «Тузла», левом обалом реке Јале, с десне стране моста Кипови, излазак на Шишки Брод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле вам то сазнање да сте ви требали да идете право? Ко је то вама рекао да сте требали да идете право?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Командант бригаде, маршевски правац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али чекајте, командант је био саслушан овде, он уопште није рекао.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: То не знам како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу вам предочити. Командант бригаде господин Дубајић он је рекао да је договорен правац, да је био договорен правац да правац пута буде касарна, Брчанска Малта, Симин Хан, Пожарница и даље према Југославији. Дакле, то је прецизан био договор, значи он уопште не говори тако како ви говорите и зато ја вас питам, молим вас морам да предочим, зато ја вас питам. Како ви онда, ако кажете нисте могли ништа без команданта, нисте могли да предузмете, видели сте униформисана лица, не можете чекати наредбу, али ако је ово била наредба, ако је ово био уговорен правац, како вама може да падне на памет?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ја знам да су договорени правац Брчанска Малта – Озрен, планина Озрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви тај чули уопште план да је био, тог дана, претходних дана?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Наредба је команданта VII армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Генерал Кукањац. Ми смо упознати с том наредбом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је он вама то саопштио?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не могу да се сетим датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана, претходног дана?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Тог дана ми ништа није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, претходног дана?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Сведок је рекао у свом исказу да је непосредно пред раскрсницом донео одлуку да се скрене лево, да се возач возила МУП-а опирао и он је рекао ићи ћеш куда ја кажем, па је рекао да је тада проценио да ће бити мање жртава. Моје питање је, то је данас казао, моје питање је на основу чега је он очекивао жртве и да ли је о свом очекивању жртава обавестио неког?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Одговор – нисам очекивао жртве, него сам претпостављао и проценио да је правац према Симином Хану безбеднији у односу на правац према Озрену, јер према Озрену пролазим кроз читав град, а ви знате господине ако сте тамо Мосник и Мосничко брдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разликујете се ту, доста се разликујете у тим правцима кретања и наредбама.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје следеће питање. Сведок је рекао да је због своје одлуке о измени правца кретања кажњен. Моје питање је од кога је кажњен, којом казном и када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Од стране команданта бригаде због чега се мења одлука.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Којом казном?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не бих рекао којом казном.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Молим?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Укором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли решење неко да је донето?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Немам.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање је следеће. Сведок је рекао да је радио везом чуо «првих 50 возила пропусти» и објаснио је зашто није реаговао, али је питање моје, да ли је о својој информацији коју је чуо радио везом обавестио своје старешине, колеге у колони која је иза 50-ог возила о томе шта им се спрема?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Са њима господине нисам имао радио везу, рекох радио везу сам имао само са старешинама своје јединице, са старешинама своје јединице. Ја у полицији имам везу са својом јединицом, са челом и зачељем, моја патрола на зачељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон господине Протићу, немојте искључивати микрофон, држите све време укључен.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Извињавам се. Сведок је рекао да је иза 15. маја, кад су се дакле евакуисали, када су извикли се рекао да се осећа да су жртвовани, да су преварени и да су жртвовани. Јесам ли га добро разумео, прво то?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јесте.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Ко их је жртвовао?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Војска ме је жртвовала господине, војска.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Морам да га питам, јер ја имам осећај, ја ћу то рећи да ли се овај сведок као старешина ЈНА данас осећа одговорним за догађај у Брчанској Малти?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Као старешина осећам се одговоран господине што нисам истом мером одговорио јер нисам био у могућности, није у реду.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Не, не, у реду је јер бих вас ја питао да сте рекли другачије, да ли се осећате глупим јер се ја осећам глупим што сам служио ту војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам вам дозволила то питање, могла сам да вам ускратим, мислим то је апсолутно сведоково да ли ће одговорити или не?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја се осећам глупим што сам служио ЈНА у којој су такве биле старешине.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Немојте да ме вређате, има људи који ме знају какав сам старешина, седи поред вас овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Немам више питања.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ја ћу вас тужити због ове увреде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас господине Протићу.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ја ћу вас тужити због овога, ја нисам глуп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Прво питање је да нам сведок каже ко је издао наредбу за марш?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Командант Дубајић Миле.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: 15. маја, да ли 14 или од 12 до 14 часова.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је у наредби за марш издат и правац марша?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Који је то правац био?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Касарна – хотел «Тузла» - Шишки Брод – Озрен.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Нема потребе да се предочава, јер је то већ речено. Да ли може да нам сведок објасни појам који говори у слободном казивању «зелене беретке», шта он подразумева под тим «зелене беретке», које су то формације?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: То су у почетку паравојне формације муслиманских снага и касније су ушле у састав армије БиХ под командом Расима Делића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, молим вас вратите слику суднице.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ево ову слику, ево овога што гледам, овога што гледам то није војник ЈНА, ако може да ми га увеличате, ово није припадник ЈНА.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да сви који су у војничким униформама а нису припадници ЈНА су «зелене беретке»?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: За мене да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је рекао да је било обијања магацина на Козловцу, да је то сазнао, с обзиром да је био командир чете војне полиције, интересује ме да ли има сазнања ко је обијао магацин на Козловцу?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Немам сазнања ко је обијао магацин на Козловцу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведок 15. маја 1992. године разговарао о Козловцу на било који начин кратко или опширно са Мешом Бајрићем и Дубајићем, да ли је било приче о Козловцу?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Само да вратим филм, извињавам се. Разговарао сам јер су остали, рекао сам минобацачи 120, «праге» и разговарали смо да су магацини обијени.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су Меша Бајрић и Миле Дубајић кренули ка Козловцу у било ком моменту да виде шта се дешава?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не знам, стварно вам не знам то, можда да, можда не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да ви нисте онда могли ни да их спречавате да иду горе?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не нисам био у стању да спречавам никога да иде.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато ко је Митровић Срећко?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Тај у возилу који је био са мном.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато где је он сада?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато где је он након напада на колону где је он завршио?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не, не знам, волео бих да знам али не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате ко је Бошковић Дражен?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сам добро прибележио то је старешина из чете војне полиције?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Бошковић Дражен?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не, није.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Старешина саслушан на прошлој сесији који је рекао да је старешина војне полиције.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Једини активни старешина у чети војне полиције у 39. пешадијској бригади био сам ја, један водник, нажалост који је погинуо, дат ми је касније, који је погинуо на Мајевици.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је можда то резервни официр?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Бошковић не, можда је он из батаљона војне полиције који је отишао у Угљевик. Стварно код мене није био Бошковић Дражен.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На питање суда том Бошковић Дражену зашто није постављена, односно да ли је постављена стража у касарни 14-15., он је рекао нисмо имали ни 10 људи да поставимо стражу?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: А не, стража је била постављена.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Стража је била постављена?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Стража је била постављена, стражари су били на својим местима, Бошковића не познајем, стварно господине.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Тог 15. маја 1992. године да ли ви као официр ЈНА имате сазнања о догађајима у Дубровољачкој који су били 10 дана раније?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Добровољачкој, имам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На који начин сте ви дошли до сазнања о догађајима у Добровољачкој?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Информацијама од моје патроле која се налазила.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је у том периоду између 04. и 15. маја 1992. године у вашој јединици дошла и каква службена информација о догађају у Добровољачкој?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте били информисани на састанцима код команданта о договорима?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јесам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте? Да ли вам је тад било познато у каквој маршевској колони се кретала та јединица из Сарајева?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јесте.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли вам било познато да је командант био на челу?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Јесте. Па и мој командант је био на челу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И ваш командант? Јер је командант овде рекао да му то баш није било познато. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није тако рекао командант.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Мој командант бригаде је био на челу, али ја сам био као вођа патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте одговарати, уопште није тако рекао командант молим вас. Молим вас прецизно цитирајте, тако командант није рекао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Командант је рекао да није обавештен о том шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Званично.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Званично. Ако је командант званично обавештавао своје потчињене, онда је било јасно како је он дошао до тих података.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то није тако рекао.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Мој командант је био на челу колоне, на челу колоне маршевске, патрола војне полиције је била испред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче Добровољачке улице у Сарајеву, господин Дубајић је рекао да је делимично био упознат преко медија, званичним војним путем није имао информацију о томе шта се десило у Добровољачкој. Молим вас ја ради прецизности само.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Не, не, нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Морамо да разјаснимо, сведок је сад на моје питање да ли је званично на састанку код команданта информисан о догађајима као што смо сви у то време информисани?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Пазите, званична информација из команде VII армије, односно из одељења безбедности није дошло писмено, он је на састанку рекао Добровољачка се десила, шта се десило видите, писменим путем није стигла, он је нас усмено известио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Он вас усмено, али говоримо да ли је то званично или не? Одељење за информисање Генералштаба ЈНА је обавестило све јединице укључујући и моју у којој сам ја био.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: То је можда вас, вашу јединицу, али ја вам кажем на састанку бригаде командант Дубајић нас је обавестио усмено, није нам читао информацију да је дана 04.04.1992. године у Добровољачкој нападнута колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А какве ви то системе везе имате?

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Моторолу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада.

СВЕДОК ЂОКО ТЕШИЋ: Ево као што поседује полицајац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како сад преко ових моторола чујете туђе разговоре, туђу комуникацију?

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Срећко, хвала на информацији, код полицајца у моторном возилу полицијском чуо сам, преко његових средстава веза.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, преко његовог система везе?

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Преко његовог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, преко његовог система везе?

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Преко његовог средстава везе, јер се нисам убацио још увек на канал.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је преко тог система везе било неких информација у смислу да се пуца на нас, војска пуца по нама итд., дакле у том смислу?

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јуришићу, да ли ви имате неко питање?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Господина Тешића први пут видим и први пут чујем, вјероватно и он је рекао да је први пут чуо име данас овде. Обзиром да у свом исказу није изнео ниједну чињеницу нити један доказ који би мене доводио у везу с овим догађајем, ја немам питања за овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Тешићу, да ли још нешто имате да изјавите, нешто што вас нисам питала или што нико није поставио питање а да ви сматрате да је то битно?

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Немам ништа госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате трошкове неке доласка?

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Београд не плаћате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК ЋОКО ТЕШИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати господина Синана Алића?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Алићу, добар дан.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: И вама добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да оставите ташну?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Хоћу. Има ту ствари које ми требају.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја морам да ставим примедбу, односно морам да кажем да се одбрана противи саслушању сведока Синана Алића, не из проблема са његовим исказом, не из тог разлога него чисто ово противљење је принципијелне природе јер господин Алић је од првог тренутка како смо ушли у ову судницу присутан овде. Господин Алић је присутан у току истраге, господин Алић је, односно фондација којом он руководи сервисира овај поступак на тај начин што сву документацију коју је истражни судија прибавио у истрази је добио од овог сведока. Неко ко је од почетка поступка присутан и ко чује шта се све дешава у судници, по нашем Законику о кривичном поступку не може бити саслушан као сведок. Ја немам ништа против, односно то је ствар суда да господин Алић да исказ у истрази коју и даље, колико знам, води господин Дилпарић у вези осталих окривљених али с обзиром на све оно сазнања која је добио у овој судници и на оно што у крајњој линији ми знамо да његова сазнања у вези са предметом овог поступка, односно са конкретно Илијом Јуришићем немају никаквих дотицаја, ја се противим том саслушању. Понављам још један пут не ради се о било каквом негативном односу према сведоку Синану Алићу него покушају да одбрана барем одбрани законитост овог поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дозет, ви сте мене предухитрили. Ја сам то и прошлог пута рекла и констатовала да сте ви били све време присутни овде на овим главним претресима, баш сам прокоментарисала, али то није разлог и то није уопште нека законска сметња да ви не можете бити саслушани у својству сведока. Чињеница је да сте ви све време присутни, да пратите овај главни претрес, да сте у току са свим, да сте нам достављали сву потребну документацију, али то је већ ствар оцене суда што се тиче вашег исказа. Дакле, ваш исказ ће бити процењен, имаће се у виду да сте све време ту у судници. Да ли још неко нешто хоће да изјави поводом тога? Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пропуст је суда што је Синан Алић присуствовао главном претресу и давању исказа других сведока. Међутим, није проблем за његово саслушање у својству сведока, чињенице о којима би он могао суду овде да посведочи не могу бити оне шта је он тада непосредно тада радио, где се он налазио итд. које то нико од других сведока јер није ни сведочио, нити знао него једино овај сведок зна и ја немам разлога да сумњам у овог сведока шта ће он овде изјавити, тим пре што се сведок и показао изузетно, по мом уверењу, кооперативним што је сведока са којима је располагао могао до њих доћи пре него ми, суду пружио, тако да ја заиста немам никакву сумњу у то да ће сведок да каже оно што зна, а што наш суд буде интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо замениче. Ваш овај коментар ћу ја прокоментарисати. Пропуст суда није јер председник већа не може да зна ко је све у публици. Ја сам то касније дознала да сте ви господин Синан Алић, ја стварно нисам знала ко је ту и на крају-крајева то је небитно, апсолутно то није законска сметња да ви будете саслушани. Господине Алићу, хоћете ми рећи ваше личне податке?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Смем ли ја скинути сако, топло је превише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Реците дакле пуно ваше име и презиме?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Синан Алић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године, од оца?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: 13.07.1947., дакле једина држава Црна Гора слави мој рођендан, отац Селим, у Тузли рођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте у Тузли?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Живим у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Титова 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тузли?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: У Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта сте по занимању?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: По занимању новинар, дакле и радио то 33 године, задњих 5 година дакле оснивач и директор, односно председник Фондације «Истина правде и померење», која се бави истраживањем рата 1992-1995. на простору БиХ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Алићу, ви сте позвани дакле у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. То вам је јасно, је ли тако, чули сте више пута?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут и заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани од стране тужилаштва.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: БиХ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: БиХ тако је, 04.09.2007. године. Да ли сте још негде били давали исказ?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Ви сте рекли да се Фондација бави истраживањем?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Истраживањем рата '92-95. у Босни и Херцеговини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује нас дакле онај догађај све што је снимано како је то ишло, како је то протекло и прво кратак увод нам дајте, ви сте били новинар у то време када је овај студио да кажем оформљен, када које године је то било, где су просторије па нам мало ближе дајте податке везано за тај случај?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Дакле, 1990. године у јесен, не могу се тачно сетити, ја сам изабран дакле у том неком валу демократизације први пут, дакле новинари изабрали директора и уредника и ја сам изабран за директора и главног уредника Новинско издавачке радне организације «Фронт слободе» у чијем саставу је дјеловао истоимени лист «Фронт слободе» који је излазио два пута седмично. 1991. године пошто нисмо успели да реализујемо трећу фазу, дакле били смо седмични, па онда два пута седмично па смо размишљали да будемо и дневни лист, али услов за то је била штампарија у Тузли, до тада смо се штампали у Новом Саду, у Београду и у Сарајеву и онда смо схватили да ми ту не можемо да реализујемо без капацитета штампарских и пратећих и онда је моја иницијатива била да правимо малу телевизију, дакле, имамо сировине, имамо информације, ајмо да правимо телевизију и обезбеђујемо у прољеће, то је април 1991. године, 21. април смо емитовали из нашег угла експериментални програм, дакле почели да радимо на позицији Кула Г, у насељу Сењак, то је шири локалитет Брчанске Малте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били на ком спрату?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То је поткровље, дакле, врх зграде покривен стаклом. Зашто смо изабрали ту коту, то је највиша зграда у Тузли и друго њена позиција је на ушћу двије реке тако да контролише највећи део урбаног подручја града. Ја сам то понео могу вам показати ту пројектну документацију која је одобрена овде у Београду у Савезном министарству за везе, више како се тад звало. Дакле, у априлу 1991. године, ТВ студио ФСЗ «Фронт слободе трећа фаза». Сви су имали те неке сат, три и ово и оно и ми смо убацили ту трицу не рачунајући шта

ће се догодити 1992. године. Дакле, програм у том студију од тог 21. априла иде сваки дан. Опрема коју смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваким даном, а ноћу?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ноћу?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ноћу је био ноћни програм за мушкарце, да тако кажем, дакле информативни програм је био са вјестима које смо прикупљали за новину ту негде до 5-6 сати онда пошто нисмо знали углавном смо програм правили на тај начин да доведемо људе у студио, укључи камеру и емитуј. Дакле, нисмо били способни да процудирамо, да снимамо па да емитујемо, а ноћу смо пустали, како смо ми то казали, «шведске вестерне» и бавили се рекламама, дакле зарађивали новац и издржавали де фактично новину, јер је новина скуп производ. Онда смо мислили тад да је телевизија скупа али није. Дакле, на тој локацији, дакле у Кули Г. у поткровљу у 60 и нешто квадрата затиче нас дакле та еуфорија 1992. године, дакле оно што Дубајић каже Босна је била буре барута у једној својој изјави на телевизији «БН». Дакле, затиче нас у том студију и ми већ негде март, април у свој програм убацујемо нешто антиратно, покушавали смо да будемо дио фронта који покушава дакле оно што је од Словеније преко Хрватске већ запљуснуло Босну ево нормалан начин излазимо из кризе и тада смо имали један условно речено, претенциозно је можда рећи спот, то је била замрзнута слика, поглед на Тузлу управо с те терасе на којој ћу ја касније видети формирање колоне, дакле поглед на град са поруком «сачувајмо мир» и музичком подлогом Ђорђа Балашевића, та композиција. То је нон-стоп ишло и увек у студио доводимо људе који су познати у граду спортисти, уметници и лекари, разних националности који ће, да тако кажем, да спуштају лопту на земљу јер у граду трају те активности, дакле прецењивали су да директори и главни уред «Фронта слободе» медијске куће која има 60 година традиције је такође угледна личност, суделовао сам у тим разговорима како из те ситуације изаћи. Дакле, и ми то преносимо кроз наш програм. Дакле, продефиловали су сви од владике Качавенде до спорташа «Слободе», дакле, не могу свих имена, али тог дана, ајде да можда прескочимо одмах на 15. или на 12. април, дакле и припадници ЈНА, потпуковник Милохановић, помоћник команданта за морал 17. корпуса Саве Јанковића, знам их добро јер сам био у тој команди и мајор Томислав Праћер помоћник команданта ваздухопловне базе Дубраве, дакле улази у студио. Дакле, нисмо били оптерећени тим да ли је то ЈНА или је то представник цивилних структура власти или је неки уметник, играч или тако да једноставно да се пробамо да

разумјемо. У студију је пуковник или потпуковник тад, можда ћу погрешити, врло су брзо тад почели да мењају чинове и да напредују Милохановић. 12. априла сам ја отишао у Бијељину, «ослобођену» Бијељину са задатком да вратим предајник којег смо купили од фирме «Даст». Ја ту сву документацију имам, ово све што причам могу вам оставити једноставно да не верујете мени на реч него да видите документа. Тај предајник није једноставно функционисао и ја сам га дао техничарима телевизије тадашње «Сарајево» и репетитор, Столице-Бан Брдо да виде, да калибрацију направе, како се то каже и они то нису успели да ураде и тај дан ја сам у договору са «Даст-ом» који има свој погон у Бијељини договорио да идем за Бијељину да вратим тај предајник. Људи су тад сматрали да је то сулуди чин, а ја сам рационално размишљао у нерационално време шта ће мене неко дирати у Бијељини која је под контролом Аркана и заиста то урадио.

Дакле, отишао на Бан Брдо, узео тај предајник, ставили га у кола и отишли у Бијељину. Ово говорим зато што мислим да је битно, дакле, то је 12. април 1992. године. Прије мене у Бијељини је био само Фикрет Авдић и Биљана Плавшић. Ја сам ушао у Бијељину, бројали смо, не знам сад тачно, ја сам регистровао негде око 30 тих контролних пунктова и сви су гледали тај уређај који носимо и сви су мислили да је то што ја говорим да јест да је то клима уређај, јер позади има три вентилатора јер страшно грије и прошли смо и вратили смо то. Да су знали да предајник не знам како би завршили. У повратку, да скратим ту причу, на неколико чак пункта, дакле изводе углавном мене, не знам зашто, ми смо повели једног колегу Србина ајде да нас вади, возач је Муслиман а ја сам тад био у јавности познат као Јапанац, јер сам се на последњим изборима у револту тог националног пребројавања изјаснио као Јапанац инсистирајући да се то упише и то је била јавна ствар. Углавном су мене изводили, дакле, углавном цивилни су то били пунктови, изађи напоље, прегледа ко си шта си, ајде даље, откуд ви. Најтеже је било се вратити из Бијељине јер нису могли да схвате да смо ми ушли у Бијељину тај дан. На контролном пункту прије уласка у кривину испод условно речено Теочака, село Пељабе према Прибоју наилазимо на један контролни пункт такође цивила, дакле аутобус Дрвар, Врбас је сав, путници су избачени напоље, легли су на ону косину окренути лицем према земљи и прилази сад нашем возилу један човек, ми му кажемо «Фронт слободе», директор «Фронта слободе», враћам се из Бијељине. Откуд ви у Бијељини, шта у Бијељини и он велики уређај овако као токи-воки али огроман с неким разговара и говори Синан Алић и носи тај уређај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Алићу, морам да вас прекинем, немојте толико широко.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Нећу, дакле ОК. Овај човек узима тај уређај, односно ја узимам тај уређај, с друге стране јавља човек Синане јеси ли ти, рекох јесам ја данас не знам ко је с друге стране био. Каже ОК дај ми то и ја дам том и он нас пусти. Пењемо се на Бан Брдо, испред нас битан детаљ ГП «Радник», Грађевинског предузећа «Радник» Бијељина аутобус, испред њега војно полицијско стојадин возило и ту се не може претицати јер су серпентине. Кад смо се горе попели на Бан Брду зауставља се аутобус и излазе, ја то заиста морам да тако дефинисати јер ја добро знам како изгледају јер сам био статиста у филмовима и четник прије подне и партизан после подне, излазе људи с брадама, реденици из тог аутобуса и ми брзо у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у априлу?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То је 12. април. Сутрадан одлазим председнику општине и кажем му да је релеј пада, док смо ми доле релеј је заузет ТВ Београд уместо ТВ Сарајево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви причате и Бијељини, причате о 12. априлу.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не, не, слушајте ме хоћу да вам објасним кад сам случајно са пуковником Милохановићем, ево добро скратићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, скратите. Реците када сте, да ли сте ви били уопште при војној касарни «Хусинска буна», о тим активностима нам испричајте нам, немојте тако широко о Бијељини.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ја сам 28. био у касарни јер сам добио позив не знам тачно кад, 10-ак, 15 дана прије као резервни војни старешина био сам капетан и на позицији командира вода за психолошко пропагандно деловање, то је вод при команди корпуса. Добио сам позив иако је, ја сам тад знао да је он, да ми га је упутио нелегитимни орган, дакле, војни орган а не цивилни орган, не Секретаријат за народну одбрану, јер је то тад било дефинитивно у Босни и Херцеговини одлуком председништва. Дефинитивно одлучио да одем у касарну и да понесем своју опрему коју сам дужио и дошао сам у касарну, дакле, ушао на ту прву капију како је ми у Тузли зовемо, ушао у касарну и тамо нас је дочекао један потпуковник којег ја у животу нисам никад видио и само сам једног старешину регистровао од десетина њих у команди корпуса које сам познавао. МПВ, 45 минута тај потпуковник је објашњавао ситуацију и тако даље, ја сам се држао по страни јер сам одмах приметио да по његовој процени ситуације углавном не ваљају Туђман, Изетбеговић итд., Карацић је супер и онда у унакрсном испитивању резервиста и он је одустао од даљег инструкирања војника и рекао им

прецизно «готово је, ја сједам за овај сто», поставио је једну клупу испод коша на спортском терену, поставићу вам једно питање ви само одговорите да или не, није рекао које питање и кренула је прозивка. Било је ту нас стотинак у том дјелу касарне и тад је дошао ред на мене и онда ми је поставио питање «Хоћете ли се одазвати позиву армије ако вас позове» - ја сам рекао не. Он је скочио, ударио по оном списку, у том тренутку човек који је иза њега био као неко обезбеђење имао је тренерку и доле полумаскирну униформу, држао је тако рамбо стил аутомат, оно опсовао мајку балијску, овај пуковник је само овако руком показао као да га заустави и покушао да са мном оствари дијалог ко ће ми бранити кућу. Ја сам као и увјек покушао то да на неку шалу, рекао сам немам ја кућу. Па где живиш? Па живим овде у овим зградама. Па ко ће ти чувати зграду? Па од кога итд. Завршили смо ту причу, сви који су рекли не а њих је био велики број и читав тај мој вод, ја нисам стварно знао рекли су не. Било је и Хрвата и Срба и Бошњака и ја као један представник Јапанаца. Отишли смо, вратили смо ту опрему. Оно што дакле дијалог који је уследио након враћања опреме и скидања тих звездица које сам ја зарадио сматрао сам да мени припадају, ставио сам их у цеп, сретнем тог да ли је био тад мајор, не могу се сетити, тог човека којег знам старешину и он ме пита Синане шта је било. Ја њему објашњавам, тад се тај пуковник придружује и почиње ме персирати. Ја му кажем пуковниче завршили смо, погледај шта држиш на глави. Ја сам ушао са петокраком, војска којој ти припадаш и војска којој сам ја припадао су две различите војске, сретан ти пут и ратовање и ја напуштам касарну. Касарна је била све а не касарна ЈНА у којој сам ја улазио, дакле, одлазећи, пуна блата на оклопним транспортерима у хангарима. Структура САО Крајине, дакле, тај човек који је опсовао мени балијску мајку, вероватно не би да је знао да сам ја Јапанац, имао је ознаку милиција САО Крајина. Не знам да ли је то он, али касније ћу 16-ог видети, имам фотографију таквог једног човјека који лежи на Брчанској Малти, дакле, једна атмосфера која је прије личила, ја сам то стално понављао и писао о томе, на војску која чак није ни фаланга, дакле, војску која не зна ни ко јој командује, изгубила је и државу, трансформације, једноставно се не сналази и ми смо напустили касарну, та група људи сви они који су остали унутра. Знам да су из Црног Блата сви рекли да и они су углавном били страдалници у колони. То је мој последњи сусрет са ЈНА. У студију ФСЗ, дакле, који је дислоциран у односу на управу нека два, три километра, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам овако. Ваш студио у односу на Брчанску Малту, колико је удаљен? Имамо овде ви сте нам предали вашу скицу.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па знам ја то напамет. Дакле, можда 150 метара, не знам тачно, мислим врло близу. Има тоталну контролу над Брчанском Малтом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазе терасе о којима се говори када сте били?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То је поткровље, тај небодер има спрат више од суседног небодера «Момо и Узеир» су их звали у Тузли. Око студија се налази денивелирани, дакле на различитим нивоима једна, двије, три, четири, пет сигурно тераса најмање, дакле отприлике 8 са 8, 6 са 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све припада том студију?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не, не. Дакле, ту су терасе које су припадале згради, али из студија смо могли изаћи на ту ако гледамо према сјеверу на леву терасу и са ње смо могли прескочити један мали зид једно 60, 70 цм и изашли на још једну терасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, где гледа та тераса?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ова тераса на коју смо ми излазили, имали врата, она гледа на запад и на дио града који је према западу, дакле према како да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никакве везе са Брчанском Малтом?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не, не види Брчанску Малту, види касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Види касарну?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Види касарну. Дакле, на тој тераси су гости који треба да уђу у студио, дакле у дио студија који је оно одвојено од оног техничког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво нам мало студио објасните и колико сте имали ту, колико камермана?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Дакле, студио је била једна просторија од 62 квм, рецимо ова просторија па сад подељена на тај део технички који је ужи где су уређаји и тај мало шири где су фотеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали камермана?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Камермана, па гледајте то је телевизија која није имала ту класичну телевизијску поделу, то су радили студенти и ученици трећег и четвртог разреда електротехничке школе који су се разумели у тадашњи «Амиге» или «ПС» рачунара још није било и који су радили на том и на камерама и сви су радили све – на камери, на монтажи, дакле знам њихова имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте ви камера имали?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Камера, ми смо кренули са једном камером а у љето 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте ми тако, него 1992. године тада маја месеца.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То није се мењало, није се мењало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се мењало? Једну камеру имате?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не, не, почели са једном камером у априлу а у јулу или августу знам да је било изузетно вруће јер нисмо знали да искључимо клима уређај и за ове аргете, купили смо три камере у Загребу фирма «Експорт дрво», «Панасоник М1, М10 и М25» типови камера, постоје рачуни, фактуре, све уредно плаћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да нам објасните мало шта то значи да ли сте имали фиксирану, да ли се то тако каже фиксирану камеру негде на рецимо некој тераси или?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједна није била?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Камере су у студију или су на терену, дакле све те три камере су и студијске. То су камере, једна је била «СВХС», онај ко зна технологију шта је то, дакле 625, мало квалитетнија слика, то су камере за сахране и рођендане, мислим једноставно речено врло јефтине, али на начин како смо ми ушли у телевизију нисмо се бавили матицима и форматима, ми смо хтели слику да покажемо људима ко жели да се слика да му узмемо новац. Дакле, три камере ми имамо и те миксете мале дечије «Ћенелог» и једну «Амигу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то миксета?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: За мјешање слика, дакле уређај који мјеша двије слике. Тад смо могли највише двије слике да мјешамо, дакле камеру у студију и уређај «скоп», видео рекордер обични, дакле Панасоников видеорекордер да мешамо две слике да би биле занимљивије и наравно и аудио тон се ту меша, дакле улази у ту миксету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ове камере аутоматске, шта ме конкретно интересује да ли региструју време снимања, датум снимања, да ли се то аутоматски обрађује?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Гледајте, зависи ако се зада на камери, титл генератор, дакле то је једна мала машина која најчешће у то време избацује знак онај ФСЗ, не може два знака, дакле или ћемо изабрати време па да доле буде време, дакле да гледаоци кад гледају наш програм види време или ћемо се определити за знак ФСЗ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то вам је само било мерило или ће бити знак ФСЗ, ако нема знака онда само време?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не може обадва. Дакле, да се вратимо ево на тај догађај. Тог дана на тој тераси која гледа према граду, дакле, чекамо улаз, ако у студију тамо се читају неке вјести, редови вожње, све оно што спремимо у току дана, изјаве познатих личности снимљене па пуштамо у програм и сад који ће ући уживо, била је Викица Стефановић - првакиња драме Народног позоришта, др Божина Радевић - начелник хирургије, Рефик Ахмединовић – потпредседник Извршног одбора и Честимир Мирко Душек – угледни музичар, диригент итд. У том тренутку кад сам ја са њима на тој тераси ја видим, с те терасе се види дио касарне, добар дио касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о 15. мају, нисте прецизирали?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Јесте. Је ли вас интересује нешто прије? Дакле, то је негде 17 сати, не знам тачно време, не могу то прецизирати. Тог дана колона око 14 сати која је покушала да изађе снимео је наш камерман Френк Перван који је сад полицајац у Ријеци или у Пули, не знам. Тад је био трећи разред техничке школе. Наиме, људи су наше камере носили по граду и снимали све што су мислили да може бити интересантно и он је се затекао кад је та колона кренула у 14 и кад је полицајац чије име знам стао пред њих и вратио, то се на снимку заиста и види да они ломе брезе и огромна колона се врти и враћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је он баш знао да у то време буде ту?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Он станује у том другом небодеру и гледа кроз прозор ту раскрсницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, видео је мислите?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па видео је вероватно и донио, каже ево снимео сам. Ја то нисам видео директно, дакле, видео сам на снимку кад је он донео. Ми смо то одмах емитовали у неком можда одгођеном термину мало можда пола сата да се атмосфера спушта и показали смо да је колона враћена, тај снимак смо пустили. Када сам, дакле припремајући се за улазак у студио, програм је водио Златко Дукић, ја мислим да је био тада домаћин у студио и ја сам видео да је колона, дакле негде 5-6, тачно не знам формирана поред спортског терена, дакле то су неке стазе и да су камиони поредани, то се види, то је ваздушне линије можда највише 300-400 метара, није више, ваздушне линије. Тада сам ја ушао у технички дио, дакле, излаз на обе терасе и на лођу и терасу углавном идемо иза леђа техничара који седе уз те уређаје и затражио сам да ми дају једну камеру да ја узмем ту камеру да изађем на ложу јер очекујемо изаћи ће та колона и не могу знати сад ко је мени додао ту

камеру нити знам коју од те три, дакле, да ли је десетка, јединица или двадесетпетица и ја сам изашао на ту лођу. Дакле, то је метар са метар и по, баш класична лођа и са ње се директно види раскрсница. Ја сам ту камеру укључио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ову терасу где је та лођа?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То је контра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само контра?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Дакле, десно лево, ево. Рецимо ова је на западу велика а ова је исток, ако би то тако гледали. Ја сам ту камеру укључио у тренутку када није наишла или можда је, више не могу ни ја али сам регистровао наилазак тих оклопних транспортера који су каснијом анализом били у првом дјелу колоне и сами почетак пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците да ли сте снимали уопште то окупљање, то формирање колоне у кругу касарне? Да ли је то било интересантно да снимите?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетак?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па не знам, ја нисам камерман, немам појма о томе. Ја сам видео колону формирану, то је прилично далеко, 300 метара за ове камере је прилично далеко да би она могла то претворити у квалитетну слику. Дакле, то је статично мени било, дакле то је формирано, тај тренутак слагања вероватно смо нешто разговарали, нисмо обратили пажњу на то. Дакле, то је моја иницијатива, ја прелазим, узимам камеру, излазим на овај део и ту камеру држим на рамену и снимам све до тренутка када сам осетио по лиму који опшива дакле ту лођу и стакла, да цврчи нешто. Онда сам ја почео и то се види на снимку да се кријем и у кадар и упада нека канта за смеће, да се кријем па онда поново се враћам и не знам у којем тренутку чује се мој глас, псујем, ја нисам знао те камере имају неке заштитне механизме па искључе се. То је мени било тад вјечно, двије, три секунде колико ли па поново пусте слику али тон се чује. Не знам колико је то трајало, кад је завршена пуцњава, мислим да је то тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу вас прекинути. Тад кад сте излазили на ту лођу и терасу. Прекидам вас да не би се поново враћала на тај део да не заборавим. Да ли сте видели нека униформисана лица?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Гдје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на тим терасама?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали прилике то да видите?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Студио ФСЗ зграду, дакле читаву зграду, дакле, као радио Тузла, једини електронски медији су се чували у то време, при том нико није водио рачуна, чували су нас припадници полиције три или четири човека на улазу зграде. Ко год би улазио у зграду био је легитимисан. Кад нам је улазио као гост у студио Томислав Праћер био је гост у студију, па му је помоћник команданта ваздухопловне базе «Орао», он је ушао са овим безбедњацима. Ја сам му рекао у студио само можеш ти, безбедњаци пред зграду заједно с овим и тако је и било. Дакле, на раскрсници сам видео оно што је видела и камера, дакле, људе, полицајце који регулишу пролазе, цивилна ово и оно возила и наилази колона. Дакле, све док траје пуцњава ја мислим да ја држим камеру на рамену. Кад је престала пуцњава ја тражим статив и они ми износе један од статива, нисмо имали статива, као статив нам је у студију користио дрвени треножац којег су геодете имале кад излазе на терен за узимање не знам ни ја чега па смо ми то импровизовали јер тај је био статичан, тежак, а неки статив су мени изнели, ја сам ставио камеру и то је већ снимак, да тако кажем, релативно миран. Док је био код мене на рамену из незнања, ја сад знам шта је швен, тад нисам знао, лутао сам десно, лево, преко зграде да испратим колону, али је најбитније да сам ухватио почетак, дакле пуцњава, врло брзо камеру вратио на сам локалитет Брчанске Малте, а пуцњава ако ме добро сећање се региструје кад је камера на средини супер блока то је негде отприлике 30 метара од саме раскрснице, ја је врло брзо враћам на саму раскрсницу. Оно што је битно у једном тренутку, дакле, тренутак кад је та камера прикопчана на миксету, то значи да иде у етар. Кад сам изнео камеру, ја мислим да се ту и чује али није се могло чути, како ја командујем укључи или пусти ту камеру на миксети ево колона иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, је ли то се директно емитује?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Директно. Дакле, у том тренутку програм који је био у студију, не знам шта се тад причало у студију је прекинут и на моју команду са терасе пуштају ову камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то вама било толико битно да се то директно снима?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То је историјски догађај, војска мирно напушта, по мојој реакцији и данас из ове перспективе нормално договорили су се одлазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли је претходних дана напуштала војска касарну?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ја то не знам, мислим ја то сад знам, тад нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисте ви, а јесу ли знали ваши сниматељи који су, бележили сте моменте врло значајне у Тузли?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не, али ово је велики излазак, дакле генерално се напушта касарна, кључеви двора се предају, град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто вас питам? Ви сте чули, све време о томе су и говорили да је батаљон из Пирота, борбена јединица дан пре тога напустила. Пазите, то је ипак, колико ја то замишљам, исто велика колона, борбена јединица, ту су вероватно и возила која упадају у очи.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: 137 возила је напустило Тузлу, имам тај докуменат, а тај сам докуменат нашао послје тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, али да ли ви мене схватате зашто вас питам. Како је могуће да то није снимано?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Сад ћу вам ја то, лепо је могуће. Дакле, нас рат затиче, дакле 15. је почетак рата иако званично 22. јуна. Ситуација кад ми ту телевизију градимо, монтирамо, зашрафљујемо, одшрафљујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јасно је мени. Ја вас питам само дан пре, дакле 15. се снима, иде са нивоа раскрснице и снимате горе са лође, али ме интересује дан пре како је могуће да то исто није било врло битно, војска напушта касарну да то нико није снимао?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Гледајте, ја тачно колико сам накнадно сазнао да је тај пироћански батаљон у ноћним сатима напустио Тузлу, можда грешим, али то су сазнања послје не знам ни ја колико година. Дакле, ови људи који су носили камере кућама, дакле двојица браће Первана који су становали у суседном солитеру снимали су, дакле, једноставно у тим тренуцима нико од нас није знао шта се догађа на релацији град – ЈНА, шта договарају, како договарају, али та чињеница да се враћају, та возила ломе се, овај човек укључио камеру, пироћански батаљон, нисам знао ни да постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није битан као пироћански, него борбена јединица?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Али смо снимали рецимо након тога, након 14-ог, 14,00 – 15-ог све што пролази кроз Тузлу снимали смо колону са аеродрома Дубраве, испратили је на исти начин као и ову колону, мислим из нашег улга гледано, дакле новинарског. Пошто је, не знам кад у неком тренутку та камера била директно прикључена на, онда сам ја схватио да ми немамо документе овде у етер, људи гледају код куће, онда сам ја затражио да се да касета да се убаци у камеру па да то што иде и у миксету остане записано. Захваљујући чињеници да су неки људи код куће одмах видео рекордере укључили и ми немамо

интегрални снимак дакле од почетка до 22 тачно докле су те експлозије и пожар био, него је то на више касета. Да би сачували аутентичност тога, дакле веродостојност и таквих, дакле неко нам је донео сутрадан, «ево ја сам снимао» и ја сам то све спаковао у једну кутију, прилагодио је да стане у водокотлић, сакрио је јер сам знао да су то документа и сачувао сам дакле то и онда сам узео још у времену када су нам одузимали, забрањивали рад узео сам још једну стотину касета јер су све биле означене 001 до не знам и ја сам онда првих стотину, рачунајући првих стотину региструје живот у граду баш у то најкритичније време и те касете, дакле видео снимке, дакле Брчанске Малте сачувао и њих. Наравно њих нико није гледао док официри америчке војске нису сазнали да ја то поседујем, дакле нико се о томе није интересовао. Онда су дошли истражитељи из Хага, ја сам им дао да копирају и однели су то. То је већ била 1994., почетак 1995. и ти снимци су сачувани у интегралном облику и дан-данас. Могли смо их монтирати, нисмо хтели јер неко је сумњао у веродостојност записа. Оно што је нормалном човеку рационално питање поставља, у том снимку се појављују ти прекиди, дакле црно, нема слике а чује се тон, то је тај заштитни механизам на камери који ја не знам ни данас и чује се мој глас псујем вулгарно онако како новинари знају да псују шта је то. Међутим, она се опет сама укључи, настави и иде даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците око 14 часова рекли сте да је ваш сниматељ Френк?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Френк Перван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Снимио колону која се вратила?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд се он задесио 18:56, на оном снимку се види да је снимано исто са нивоа?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Он станује у суседној згради које су 20 метара. Дакле, ми смо ту тај снимак од 14, условно речено тај дан понављали не знам колико пута па чак и сутрадан на једном снимку кад је излазила колона из Дубрава ми смо пуштали тај снимак као инсертажу да не би било монотono само иде једна колона, ево шта је било јуче у 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам откуд баш у 18:56 са се појави ту сниматељ на раскрсници?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То није наш сниматељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Није. Дакле, то је једини снимак Брчанске Малте који није наша продукција условно речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чија је продукција?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Сад ћу вам рећи. Човек зове се Сенад Сврака, сад је негде око Цејлона, путује светом, он је био студент камере на Загребачкој академији за филм, не знам како се звало и он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије куће?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не, не, он је био сниматељ, снимао све у граду што се, једноставно снимао самоиницијативно и тај смо снимак ми пронашли кад је што кажу рат већ добро поодмакао у једној емисији федералне телевизије поводом годишњице Брчанске Малте, појавио се снимак за којег сам ја одмах препознао да није наш јер сам све наше снимке знао јер је настао из нивоа раскрснице и онда сам касније добио информацију да је то његов, пошто је он био у том тренутку на још једном путу око света, кад је дошао у Тузлу ја сам га замолио да нам да тај свој материјал, то је формат осмице, видео формат али осмица и он нам је то дао а тај смо материјал регистровали, он је написао изјаву и зашто је прекинут снимак у 18, два или три минута пред почетак пуцњава њему је исцурила батерија и онда је он отишао у једну зграду која се налази десно кад се гледа према касарни, да напуни батерију. Из те позиције је направио неке друге снимке али већ је пуцњава кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Алићу овде ћу вас прекинути да би направили једну паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута ради одмора.

Настављено у 12,15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Алићу можемо да наставимо? Сви сте ту.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците овако, ко је коментарисао у студију? Ко је давао коментаре шта се дешава на терену?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: У почетку дакле не знам тачно временски колико дуго, Златко Дукић који је тог дана имао задатак да буде домаћин

у студију, а онда му се придружио Марко Дивковић, или је можда чак и тако тај редослед, дакле који ту станује близу у ком временском периоду се он, то се може на анализи снимка видети кад се појављује глас Марка Дивковића, они су пошто је тај студио са стакленим стјенама, стаклени кров онај мутни, мутно стакло, не знам како се то зове, они су легли на под и на монитору који је био тај контролни монитор у студију, гледали слику дакле са камере која је мени на рамену и коментаришу дакле слику, они не виде својим очима оно што ја видим, односно и ја гледам кроз камеру, и они коментаришу те снимке и то се може чути дакле од оног идиотског треба нам пиво, јер је то једноставно ситуација, уздашна је атмосфера у том студију, незатворен, нема климе нема, ми смо га правили у то време, ја сам спавао у студију, постављали опрему нешто да направимо и те као треба нам пиво нешто тако, али људи кад само слушају оно што желе да чују и издвоје то, а не слушају имамо поруку на телефон да је један војник рањен код тог и тог блока, молимо вас пренесите, зовите ватрогасце, немојте звати на наш телефон да би имали какву везу са представницима града да видимо ко шта, гдје, заустави зови хитну помоћ, зови ватрогасце и тако даље, гори стан, дислоцирајте се и тако даље. Дакле заиста смо сами покушавали да у том тренутку смо нашли једног мајора који је експерт за експлозиве, заборавио сам му име и он се јавио нама у програм, као и Селим Бешлагих на начин да смо, то сам добро запамтио нисмо имали технике ми смо се играли телевизије, слишалицу ставили на микрофон, дакле и на тај начин и онај експерт онај је био стручњак за експлозиве у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците пошто сте споменули господина Бешлагиха, ви сте све време ту је ли тако, у студију?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чули сте да се јавио господин Бешлагих?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Он се јавио негде у касним сатима иза 9 можда, на тај наш телефон 2367, запамтио сам му и број, то је једини и он се јавио и ми смо тада на исти начин дакле, његово обраћање јавности спојили дакле микрофон на слушалицу ставили, због тога то и зуји и тај његов, та његова порука интегрално се налази на снимку дакле, обраћа се јавности догодио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад пошто сте ви ту присутни, да ли чујете ко даје коментар на то његово јављање, ко даје коментар из вашег студија?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не знам никакав коментар да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате да је био неки коментар?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустићемо тај снимак.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: У ком смислу коментар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли коментарише нешто путем медија, да ли преноси, јављао се градоначелник Бешлагич?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: А то је Златко Дукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златко Дукић?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То је Златко Дукић, то је Златко Дукић, то се сјећам значи. Чули смо од господина Бешлагича смиривање, немојте инциденте и тако даље у смислу да не ескалира оно што теже и компликованије и тако даље, то је Златко Дукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли је било неко униформисано лице у студију?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: У студију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У студију?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Никад, осим ако није улазио генерал, не, не пардон мајор Праћер, потпуковник Милохановић и пратња овога генерала Праћера којег сам ја тражио да иду пред зграду зајдено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када, тога дана или?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То је било прије, прије, тих дана, тога дана није било никога, нико од униформисаних није могао ући у студио јер је студио имао дакле да би се дошло у студио мора се проћи оним протупожарним степеништем да би се дошло на тај дио зграде, ту су једна, двоја, троја, четвера врата која су двоја решетке ове жељезне закључане и ту не може нико, кад дође до самог студија он мора позвонити да ми видимо ко је и да му отворимо, дакле није могао ући нико униформисан, осим ако није ушао у студио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Божица Радевић каже да је у студију био униформисан човек?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ма нема шансе, можда доле кад су побјегли у склониште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У улазу у зграду мислите?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ма наравно, у студију нема шансе, ја сам био са њим на тераси, глумица Викица Стефановић, Честимир Душек и Рефик Ахмединовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто Ахмединовић Рефик, коментарисао у студију?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Нису они ни ушли ја мислим да, они нису одрадили оно што су требали дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па чули сте да су били у студију?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па јесу били физички у том техничком дјелу, дакле нису ушли у студију да сједну гдје су камере, да уђу у ето дакле

програм, са њима није ни емитовао. Јел да је емитовано остао би негде неки траг, они уопште нису одрадили оно за шта су требали да дођу, да се разговара на тему ситуација у граду, ситуација у клиници, ситуација у култури и тако даље. Дакле они су сви, то сам касније ја сазнао, јер ја сам био на тераси, побјегли са станарима зграде у склониште које је доле негдје испод нивоа у сутерену, како се то каже, и доле сам и видио и овога, Рефика у склоништу, а Божица је, то сам касније сазнао дакле, Рефика сам, јер смо и ми отишли у склониште јер је у првом гранатирању града, логично гађан ТВ студио ФС 3, зашто кажем логично, зато што су припадници армије данима после тога говорили да је ТВ студио ФС 3 дао сигнал за напад на колону, истовремено припадници одбране града су говорили да је ТВ студио ФС 3 дао сигнал колони ЈНА да нападне град, и сви су спомињали тај мали оглас који је, јер ми смо емитовали мали оглас «издајем, продајем, купујем-продајем замрзивач, телефон тај и тај» и сви су говорили да је тај знак, за човека који рационално, ко има на оклопном транспортеру телевизор да прати програм. Наравно то је била озбиљна и с једне и с друге стране, ми смо кренули трагом тог малог огласа и нашли жену јер и није продала тај фрижидер јер је се то догодило што се догодило. Дакле, Божица Радевић је то сам касније сазнао отишао код тог свог колеге, пријатеља којег заиста знам лично, отишо на неки спрат, а Рефика сам ја видио и на нашим снимцима кад смо снималу ту атмосферу, јер смо сви побјегли, јер је 18 спрат погодила граната са положаја у Тракиловићима, ми смо знали да смо ми мета, друго, остала је батерија минобацача у оптичкој видљивости са студиом, можда пола километра наспрам касарне на локалитету Бадре, и ми смо знали да смо ми њима на, могу нас гађат како хоће, ми смо сви побјегли у тај подрум и ја сам Рефика видио у том подруму, остали нисмо знали гдје је ко побјегао, како је Викица, гдје је отишла, за Божицу сам касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте нам у почетку говорили о томе када је дошло до снимања, како је то све започело, дакле, онај почетак пуцњаве.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, није био ни у једном моменту наступио прекид у том аудио снимку?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не, не. Ја мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте снимали? По ономе што смо ми видели на снимку?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Наравно камера гледа, снима месницу «Бимекса» Брчанска, дакле то је супер блок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад пазите, имамо, пустићемо ми тај снимак.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Знам ја тај снимак напамет, ОК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћемо прво видети са питањима да ли још неко има шта, али после ћемо вам пустити да нам прокоментаришете.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: У тренутку кад се пуцњава, кад чујем је ја, наравно, ја камеру враћам на саму раскрсницу и тад почиње то што почиње, са камером. Дакле ја пуцњаву чујем у тренутку кад је једно возило се, дал је транспортер или нешто, наспрам продавнице «Бимекс» то је отприлике аутобуска станица локалитет према Бијељини и тад чујем «тттт», и ја враћам инстинктивно на локалитет Брчанске Малте, односно са те лође ми имамо зону искључено Технички преглед, дакле десно, због једне зграда која је постављена, дакле видимо почетак те бивше Скојевске улице, и видимо један, раскрсницу комплетну са уласцима и конецијама са свих страна, са све четири стране и једну зону између зграда, излазак из Тузле иза бензинске пумпе Брчанска Малта, то је локалитет Дома «Војо Перић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу вам сада приказати један снимак, па ћу вас замолити да то прокоментаришете. Хоћете ли ви то режија, молим вас. Под ознаком ВРЗ 0491. Господин Протић није присутан, хоће ли се вратити.

Констатује се да је судницу у време паузе за одмор напустио адвокат Протић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај почетак пустите, излазак, да видимо да ли је то то. Не, вратите претходно.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ, да, претходно, почетак.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Е то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите сад овај снимак. То ви снимате?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту нема ни назнаке ФС 3, и ту нема ни времена?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па некад ће се појавит, дакле, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то могуће?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па гледајте, ја сам на тераси, то је наш снимак, мој снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви сте рекли у случају да има ФС 3, онда нема време.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Наравно, па добро, али то је манипулатор тамо на миксети да ли ће признати било шта и шта од тога двога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И друго што ме интересује?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Шта, кажите, ево те продавнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није аутоматски да се покаже време без обзира што нисте монтирали ФС 3, али аутоматски време да избаци?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Слушајте, док неко не да неку команду, ево те продавнице «Бимекс», на камери мора се укључит време као сад на дигиталном апарату, то знам јер сам, сад знам, али тад нисам знао на камери ништа, не знам ни данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево пратите само овај снимак.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па ево, ово сам ја, то је тај простор између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тон бих вас молила режија. То је тај који простор?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То је простор између два блока на Сењаку јер ту станујем, а овде је бензинска пумпа, дакле лево на снимку то је колона која излази, дакле у том тренутку ја не снимавам раскрсницу, тамо се могло догодит било шта ја. Ево га, дакле враћам се овамо и мислим да се не чује, ево оклопни транспортер, мој глас. Мој глас се чује, и чују се гласови жена које су кренуле кући из редакције, доле из дирекције и онда су ту, провирују и гледају, знам их по именима, могу дешифроват њихове гласове, Бранка, Нермина, и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са слушалицама јел би то могло. Добро, наставите даље. Ово све лепо несметано снимате, то ви.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ово све лепо, сад ћу вам, пошто нема тона, дакле камера дође у позицију десно отприлике, ево сад ћу вам, гдје је овај камион, ако га будемо пратили, ево га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисмо у могућности сада, али, нека да погледамо само.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ја мислим да је то сад, оно што је битно, дакле раскрсница уопште није блокирана осим уласка у град, ја сам фотографије дигиталне правио, да би видели гдје се налазе ти јежеви, ево једног овде на плочнику, ево га овамо два, и заокружио сам, даћу вам те фотографије. Дакле, у тренутку кад се, јел то тај, е то је то већ, дакле ево видите мијењају правац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту креће пуцњава.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Свак се сналази, иде тамо гдје мисли да може ић. Сад ја бјежим мало, склањам се, иако се нисам нагнуо, онда сам схватио да се нисам довољно, јер је све ово било од метака изрешетано. То су те, видите терасе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ти нивои о којима сте говорили?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ма ја, разни денивелирани који, ево то је та канта за смеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се сад ту дешава, због чега је овако?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па пуца, ја се сагињем, бјежим, односно плашим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, одакле пуца?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Немам појма ја, ја то чујем испред себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пуцано ту са те зграде?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте ви у поткровљу, јел пуцао неко?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не, па ја не знам, ја бих чуо тај пуцањ, претпостављам, дакле ја би тај пуцањ чуо, дакле изнад нас не може нико, не може нико бит на тим терасама да га ми не видимо, јер прво мора проћ кроз наш студио, па изаћ на ову једну лијеву, па са ње се спустат, оне су отприлике по два, три метра денивелиране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је у студију?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Е ту су те жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зауоставите овде, молим вас. Јел ту дошло до, само мало, сад сте кренули да снимате, јел ту заустављена. Хоћете мало само да вратите, молим вас.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То се препознаје по снимку одмах. Не, добро ово је залеђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не испочетка, само тај део претходни, задњи тај део вратите. Имамо заустављену колону, јел тако?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На раскрсници?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Да ли је тад статив донесен мени, јел, то питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, зауоставите сад. Ту је заустављено, шта се дешава, јел има ту, јесте ли ви све време снимали, како је дошло до тог, не види се тај део?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ја сам то вама покушао објаснит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте да нам објасните.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: У тренутку кад је камера укључена у миксету и сигнал пуштен у етер, у камери нема медија, нема касете, дакле нема трака, кад сам ја затражио касету да се убаци да би сачували, или да тамо неко укључи у видео рекордер, ја дакле не могу да утврдим, дакле, пуно касета, дакле и та која је убачена у камеру некад, не знам у којем времену, смо добили од људи, дакле, ови снимци су наши али су настали код куће, укључен рекордер укључено и једна наша. Нама је тешко, зато

нисмо то хтели ни да монтирамо, ни да лепимо, што ћемо урадити ових дана, све је припремљено и кад се први пут појави време на снимку компјутер ће га запамитити и онда ћемо ић назад и лијепити снимке. Да би сачували веродостојност, дакле, само је једна касета, дакле условно речено стављена у камеру и у студију је тамо, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је тај прекид био док сте монтирали?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ја то сад не знам, не знам јел то тај прекид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пазите, један део је изостављен, колико се овде види, јел тако?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога да је постојао тај неки?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ма јашта су, па чуо сам моје псовке, грим, псујем као кочијаш, камера се искључила, тамно, дај ми ово, дај ми оно, јер ја од камере нисам ништа знао, у једном тренутку имате раскрсницу тотално празну, дакле, камиони су прошли или су стали а онда се појављује позиција, дакле стоје камиони, па мали пламен испод камиона с десне стране, ја мислим да смо тад већ на стативу, мислим, не знам, не могу, ирелевантно ми је то, јер је то се радило што кажу у магновењу, иако ја сад те слике анализирам из другог угла, али у том тренутку једноставно је то била реакција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, немамо тон, ја не знам како ћемо то да изведемо.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па чују се моје псовке, шта је с камером, дај ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тон ми је потребан, хтела сам да вам прикажем исто један ЦД, ВРЗ 0430, само ја не знам да ли ћемо успети то да чујемо, да ли можемо тај снимак да чујемо, то ми је битно да чујемо. Или да направимо паузу па да нам дате слушалице. Нема тона, ајде да видимо овај.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: А како има тон на том што смо ми доставили, има тон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ВРЗ 0430.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Све се чује, излазак колоне и почетак пуцњаве, тако је назив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, имамо ми друге снимке где се све то чује, али сада конкретно у овом, није ми било потребно то што сам хтела да вам предочим, него чисто то заустављање возила, прелази с једног кадра и одједном.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ти су прекиди, не,не, ја то не знам објаснит, немам појма са том техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато вас питам због чега је дошло до тог прекида?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ништа се ту битног није, што кажу, битно је да има почетак пуцњаве, а оне последице ватре то смо ухватили на самом почетку ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коментар, прво нађите онај део где се јавља господин Бешлагих. Добро, јел знамо колико ће трајати? Десетак минута.

Констатује се да је из режије јављено да се прекине са суђењем због техничких сметњи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прави се пауза у трајању од 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да наставимо. Ја бих молила режију да пусти ЦД са ознаком ВРЗ 0430 и што се тиче минутаже 2635,11. А тон, ништа нећемо урадити ако не будемо чули тон, јер овде је битан тон.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ја то имам фотографију. Имам фотографију ових људи. То је тренутак кад има горе ФС 3 не може бити вријеме, дакле, то истовремено не може бит, а некад не буде ни једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте, али видели смо да нема ни време ни ФС 3, па нема времена.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па у неком тренутку, па ко ће знат шта тамо раде, дјеца се играла телевизије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете деца, поново сте сад потенцирали 16, 17 година, јесам ли вас добро разумела?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па ја, дјеца су то у односу на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су верзирани били с таквим камерама да баратају?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па све су то била дјеца средња школа и можда неки студент електротехнике, све с камерама, они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И носили кући камере?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Наравно. Па то су дечије камере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава режија, не можемо да добијемо слику, тон.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: То су «панасоникове» камере, ево ту, имам ту фотографију дигиталну, то су камере, како ја то кажем за сахране и рођендане, «панасоникове» ВХС, је само једна била супер ВХС. Јер они су знали све о тој камери, ја не знам ништа у то, у ту технологију се не разумем, а они су компјутере и ту видео технику да кажем имали у малом прсту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме укључење господина Бешлагића, да ли можете, моја сарадница је горе, да ли ме чује, значи укључење Бешлагића да се пусти.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ово су све снимци Френка Первана, Френка, дакле ја, видиш ово нису мастери, дакле, технолошки дакле није снимак који настаје у камери директно или негдје на неком уређају, дакле све је то, друга, трећа, четврта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли гледамо снимак 0430?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: 20 сати, ево видите ту има вријеме и сад се по овом може ићи назад и напред врло лако, али нисмо хтели да то радимо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија да ли ћемо моћи да чујемо тон, хоћете ли молим вас да ме известите? Ништа се не чује. Ако вам нешто значи ево имамо 2.25.78,14. Хоћемо чути тон? А добро. У међувремену док нам не обезбеди режија овај снимак, ја би вам још предочила, рекла сам вам за господина Радевића, који је требао тога дана да буде ваш гост, који је био присутан ту, он је изјавио да је био потпредседник Извршног одбора.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Рефик Ахмединовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био и да је он рекао ово треба снимити, ово је историјски тренутак.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ма није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете ви сте самоиницијативно.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ма то је моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је он рекао, то је он изјавио.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ко је изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Радевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божина Радевић.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ма нема теорије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо је и рекао.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ма не може, ја сам био са њима, он чак није ни знао ко је са њим био на тераси, ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није знао, па он је побројао све ко је био на тераси.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не, не, али кад је говорио ко је са њим комуницирао у име телевизије, није се могао сјетити, а ја сам био са њима на тераси, вријеме је учинило своје, дакле не тумачим то као неком намјерном, али човјек је вероватно заборавио, ја сам комуницирао са свима њима, дакле имамо ту емисију, хоћете ли доћи, био са њима на тераси, једино сам могао, остали су били на техници и на камери или сједили у фотељама својима. То је снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сад ово ТВ БиХ, да ли је то знак само прикључен или?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Па не, не, гледајте то су материјали које су други користили, па се сад онда врати искориштен, прекрију преко нас, преко нашег снимка сигнал и користе га у емисијама које су они правили. Дакле све су ово наши снимци, али су они кад праве емисије '93, '94, 2003. не знам ни ја које године, ставе и свој сигнал, али се испод види ФС 3, без обзира не можете дигитализацијом наш знак сакрити, у крајњој линији ја знам шта сам снимао. Ето то је тај тренутак кад нема ватре и кад је колона стоји и можда понеки пуцањ да се чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћемо успети да добијемо тон, ако не ви сте господине Дозет рекли да би ви могли то да нам прикажете, је ли тако, јесам вас добро разумела, ако јесте да скратимо онда да не очекујемо више.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не знам сад шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључење господина Бешлагића, ево то ме.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја то немам, то тужилац има, ја имам ове снимке које сам ја приложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро добили сте све. Све сте добили. Имамо ту, ајде. Ајде. Више би волела да се то чује, мислим хвала на сугестији али ја хоћу да се тај снимак чује па да се прокоментарише.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Дакле тачно да се он јавио у програм, можда чак има близу и вријеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да скратимо, да ли имате питања? Да ли има питања? Да скратимо до овог момента док не видимо да ли ћемо успети да добијемо овај снимак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја бих имао питања. Господине Алићу ја сам вас разумео око тих камера да је човек са камером прву колону снимео случајно, да сте и ви у том.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Јесте тако, ја нисам, нико није имао појма дакле да колона излази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле без те неке посебне најаве да нешто ту треба да снимите. Па у вези с тим пошто сам вас правилно разумио, ја би вам поставио једно питање, да ли ви познајете лице по имену Цувај Златан?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли какву је он улогу имао, где је радио?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Прије рата је радио у СУП-у, шта је радио тамо немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад бих вам ја предочио пошто је тај Цувај Златан саслушан од стране тужиоца Тужитељства БиХ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Тужиоце само секунду сачекајте.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Поштујући принцип овог већа у судницама за ратне злочине, молим да се не предочавају сведоку искази лица која нису саслушана пред овим већем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих само у вези са примедбом одбране рекао следеће, сведок Цувај Златан је саслушан по захтеву за међународну правну помоћ Окружног суда у Беогаду, од стране тужиоца Тужитељства БиХ, у поступку истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно, али нисмо извели то као доказ, ми смо одлучили да ћемо га непосредно саслушати, нисмо извели то као доказ, немојте то предочавати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па морали би да издвојите тај записник из истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо предочавати исказе сведока који су дати у неком другом поступку замолним путем, а ми смо их позивали овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Желио би да скренем пажњу већу, веће је више сведока саслушаних у поступку истраге, шта су они рекли у поступку истраге, а шта кажу на главном претресу, предочавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, па то је велика разлика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И исказе неких других сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока који су присутни овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле и исказе сведока из истраге, шта су они рекли а шта прича неки други сведок на главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче све сте у праву, али то су сведоци који су овде у судници, па им предочавамо шта су изјавили претходно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не постоји ни један члан у Законику о кривичном поступку који забрањује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се доказ прибављен у току истраге не може користити док веће не донесе одлуку да тај доказ издвоји из поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви сагласни да ми прочитамо тај исказ?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја молим да веће донесе одлуку.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се предлог заменика тужиоца за ратне злочине, да се овде присутном сведоку предочи исказ сведока Цувај Златана који је саслушан замолним путем, а за који нема сагласности да се прочита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да формулишете питање неко у том неком смеру?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не желим, мислим да је веће погрешило, и ми ћемо се у том смислу дакле жалити на пресуду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, немам више.

Само да скренем пажњу још једном, предочавани су снимци за које веће није донело одлуку да се уврсте у доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче то је велика разлика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који су прибављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су на неки начин да кажемо писмени докази, писмени докази и зато ми није потребна никаква сагласност, то је камара која је забележила неки догађај и ту ми апсолутно није потребна сагласност странака да се тај доказ изведе као доказ и наравно налази се у списима и наравно да ћемо приказати, а ви сад предочавате исказ сведока који није овде саслушан, кога нисмо позвали, а ја немам сагласност да се такав исказ прочита. Да сте сагласни да прочитамо исказ сведока Цувај Златана у том случају наравно да ћемо предочити, пазите ово су писмени докази, на неки начин писмени докази за који ми апсолутно није потребна сагласност странака. Да ли ви имате питања?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да. Да ли сведок Синан Алић познаје Илију Јуришића?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Наравно да га знам, човек је радио у МУП-у прије рата, мислим да је прије рата био у Социјалистичком савезу дакле.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су вам познате из времена 2000. односно 1992. године било какве активности Илије Јуришића?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ништа. Дакле експонирани људи на тај догађај у јавности, ја сад то гледам из угла медија, новинара који су то

пратили, били су најчешће у 99,9% случајева дакле господин Меша Бајрић и господин Мухамед Бркић, дакле имамо њихове видео снимке, аудио снимке, радио интервју новинама и тако даље, никад нисам ни као новинар ни колеге набасали на Илију у периоду `92. том периоду кад је рат дакле.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато да је у граду Тузли у годинама након `92. године било било каквог славља поводом догађаја 15.05.`92. године?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Дакле, никад ни једна државна институција мислим од општине па до институција МУП-а или не знам војске, није организовало славље поводом 15. маја, била је једна емисија поводом 10-то годишњице тог инцидента, дакле 2002. године директна емисија ТВ Тузланског кантона која је емитована из Хотела «Тузла», дакле то је период након рата нормално све функционише, и као гости је у ту емисију позвани су актери разни, дакле позван сам и ја као директор и главни уредник куће «Фронт слободе», односно сви су то знали да је ТВ студио ФС 3 забиљежио то, то се догодило у хотелу дакле и ту је био Меша Бајрић, дакле нисам сигуран за Мухамеда Бркића, Селим Бешлагић дакле сви ти актери цивилни и полицијске одбране града у том тренутку. Та емисија је по мом резону ишла у неком смеру дакле погрешном, неки људи су пошто о Брчанској Малти није претенциозно знам све, па и свачију улогу, ја сам лично проценио да неки људи преувеличавају своју улогу и ретуширају, дакле сам догађај, да би они испали велики хероји и добили можда од некога колајне, ја сам тај ту емисију дакле демонстративно напусито и изазвао негативне реакције оних који су остали, али то је једини случај који ја знам, после тога није било више ни покушаја да се на такав начин подсећа јавност на 15. мај, јер сам сматрао да је то, да су ту биле жртве и да нема потребе да се то на такав начин дакле који је можда био ајде да тако кажем, та реч да не буде мало тријумфалистички свечарски не знам, нема разлога да се слави нешто што је проузроковало одређени број жртава, нећу о њима да говорим јер се и њима манипулише.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је као новинару или као човеку који се бави сада са тим послом који сте описали кроз ову Фондацију, познато да је у било ком моменту, било ком периоду након `92. године, на свечаној бини у Тузли обележаван годишњица тога?
СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ма нема теорије, то се никад није догодило, није се могло ни забиљежити, дакле то као новинар знам јер би ми то регистровани.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато да је у било каквој радијској или ТВ емисији или у некаквом интервјуу у писаним медијима, поводом догађаја 15.05.'92. године учествовао Илија Јуришић?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Што се тиче Брчанске Малте, Илија Јуришић је био тотални анонимус док није ухапшен на аеродрому у Београду, дакле због тога у Тузли сад кад мене сусрећу јер знају да радим то што радим, реакција је каже да су зажмирили и ухватили било којег Тузлака, било би више одговорности и лакше би га осудили него Илију, дакле био је тотални анонимус док није ухапшен на аеродрому «Никола Тесла», везано за тај догађај.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Фондација «Истина правда помирење» из Тузле, на било који начин у техничком смислу покушала анализирати аудио запис почетка пуцњаве?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Наравно, ми смо ту анализу захваљујући везама које смо имали у Хагу, јер смо њима доставили ту документацију видео, дакле то је прва институција која је то добила, дошли до аудио форензичког центра у Сан Франциску и послали им снимке које смо дали у оној фази истраге и касније овде да се тај снимак анализира и ми смо ту у смислу дакле без икаквих улазних података шта ми мислимо. Дакле нисмо ништа мислили него смо послали карту, лоцирали студио, послали им снимке, један из нашег нивоа, други враћање колоне и трећи није наш, настао са нивоа раскрснице са задаћом да одговоре и послали им карактеристике тих микрофона, односно камера, а они су од фирме «Панасоник» добили карактеристике микрофона уграђених на те камере и они су ту анализу направили на наше кључно, два питања су била дајте нам одговор ако можете, гдје се пуца, гдје се појављују пуцњи, дакле можете лоцирати дакле локалитет и из којих оружја, а онда ћемо видјети да ли једна и друга страна има, то не желим, ми смо добили ту анализу и ми је имамо, ја је вама што кажу могу дакле тачно дефинисано, то је озбиљна институција, тачно дефинише оружје и локалитет гдје се појављују први пуцњи и он се углавном поклапа са већином да тако кажем добронамерних људи који желе да допринесу да се овај случај разреши, то је локалитет Техничког прегледа фамозног који је искључна лијева граница угла камере и нама је тон дошао да тако кажем у рикошету, дакле од зграда од овамо, због тога нису могли урадити те радиограме и спектограме неке друге да би дали што прецизније одговоре.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мој предлог је да од сведока затражимо тај налаз и да га прикључимо спису.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Даћу, ја још имам ту нешто докумената, ја сам то обећао и Тужилаштву Босне и Херцеговине, и њима сам проследио, рекао сам да ми то радимо, да чекамо налаз и добили смо га. АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Е сад, дакле ово су питања била везана искључиво за функцију сведока у време `92. године, односно касније кроз његов истраживачки рад на тим дешавањима на Брчанској Малти, али сад као Тузлака би му поставио неколико питања, да кажем идентичних питањима већа према свим сведоцима, који су се овде доводили, када је прво питање било каква је била ситуација у Тузли у пролеће `92. године? Ако суд дозволи наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дозет, ја би исто прокоментарисала ово ваше питање то су сви сведоци и без тог постављања одговарали каква је ситуација била, то види се и истраге да су тако и кренули своја излагања да би дочарали какво је стварно стање било у Тузли, никаво претенциозно питање то није било ни од стране председника већа, дакле нормално питање каква је ситуација била, какво је стање, како се осећало, да ли се предосећало, да ли нешто сте ви уопште предосећали да може нешто да се догоди у Тузли.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ја сам тврдио да не може, тад, пошто је било лудо, дакле то су била рационална размишљања у једно ненормално време. Уствари то је више била жеља, дакле није било логично да ја то сада гледам, када је авијација бомбардовала Калесију и Зворник, те ватрене линије од Тузле 40-так километара, ја сам садио лук у Мјесној заједници која је 100-90% српско становништво, шта ће. Међутим то је било ирационално кад све гори око Тузле и оно што Дубајић говори у дијалогу, у сукобу са оном на ТВ Бијељина, каже «Босна је била буре барута», дакле у тој ненормалној ситуацији, ја сам то говорио сад са колегицама дакле Тузла је била најнормалнија. Као резултат тога то ја стално понављам ко папагај, зато што ми је драго, и данас је Тузла најнормалнији град у ненормалној држави која се зове Босна и Херцеговина, то је једини град у коме је преживела нека европска будућност те државе, зашто, зато што у том граду се није догодио међунационални сукоб, то да ли је Синан некога ошамарио и опсовао му српску мајку, то је ирелевантно за комплетно биће града и мени је то драго, наравно ја сам поносан зато. Дакле, ненормална ситуација, зашто је ненормална, рецимо моје комшије официри, све знам зграда до зграде, камиони тутње, април, почетак маја, одоше људи, одоше дјеца, син дође из школе тата нема данас Бојана, нема сутра Дејана, проглас Општине Тузла, начелника Општине Тузла донио сам га тада, када моли грађане било које нације, било које професије, останите у овом граду, биће нам

заједно лакше, ако нам буде тешко биће нам заједно лакше. Међутим та атмосфера и тог пожара који употребљава мајор Праћер у разговору са Селимом Бешлагић 13. маја и тај аудио снимак имамо кад му нуди да прогласи аутономију, јер разговори између ЈНА и команде су доведени до потписа, сви су ставили потписе и печате, само команда није и тај докуменат имам који објашњава ту солуцију, дакле једно непријатно стање, ненормално стање, у мојој редакцији која је била заиста мултинационална у тренутку кад почиње 15. мај, дакле након тога ја вршим дакле реорганизацију куће и делим двије редакције и два уредника постављам одговорна, дакле ја сам главни и одговорни уредник ФС 3 и одговорни уредник «Фронта слободе», су Срби, а неволим те рјечи употребљавати, у том тренутку то су људи професионалци који раде свој посао и данас су у Тузли, оба двојица, један је у пензији а један још увек ради као новинар. Ђуро Шкондрић је уредник телевизије ФС 3, Витомир Павловић уредник «Фронта слободе», дакле ми функционишемо, атмосфера је напета, ја сам имао викендицу у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако широко.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не хоћу само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно само, да ли имате још питања.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Хоћу да вам кажем о тим контролама, ја идем на викендицу 12, 13, 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког месеца?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Пожарница, маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: И пролазим кроз те пунктове, до Симин Хана је контрола легалних институција власти, дакле полиције, од Симин Хана је контрола паралокалних Срба, како их употребљавају термин, и резервисти из Ужица одакле ли бога питај, пошто ја имам комшију у српском селу, носим му брашно, мене заустављају наравно нигдје ме не заустављају јер ме и сви знају, зауставља ме у Пожарници, на раскршћу гдје се скреће у Тракиловиће, гдје сад имам викендицу и гдје је постављена батерија хаубица 105 мм, као војник то сам знао, и они су постављени у априлу и окренуте према Тузли, гдје ћеш, реко идем на викендицу, шта је ти је ово, брашно за стоку, па што ће ти каже толико, па реко комшија има свиње, знаш сад он наравно нећу термин да употребљавам јер ништа не значи идиотски на мој рачун и пустили су ме. Тог комшију сам затекао, Ђорђа Мацановића, пребијеног, модрог,

деформисаног, питам га Ђорђе шта је, каже одбио сам да примим пушку те нове полиције која је формирана на локалитету Пожарнице и изразио лојалност како је он рекао Мешиној полицији, дакле Станица јавне безбједности Тузла и они су га претукли. Истог дана затичем групу цивила испод моје викендице, ено у долини пуца се, ја одем тамо, шта радите људе, знам их из виђења, каже вјежбамо, па шта реко људи вјежбате, откуд вам пушке, и тај се дијалог заврши. Дакле «чек поинти» од Пожарнице до Тузле и јежеви, контролни пунктеви су били ако се не варам крај марта почетак априла, јер то је била наредба Територијалне, штаба Територијалне одбране БиХ, ја имам овде списак колико тона пјеска је напуњено у вреће да се постави и гдје да се постави кад су увели дежурства у зградама да свако зна ко је у зграду ушао и ко код кога иде, ми смо се наравно зезали на ту тему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Дакле, атмосфера је била ненормална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих вас прекинула за тренутак.

Везано за сведока Цувај Златана, у међувремену сам затражила да проверим, господин Цувај Златан је био позиван за сведока међутим из здравствених разлога он се јавио да није спреман и није способан да дође, међутим накнадно сам добила и службену белешку, то је све вама предочено у том моменту кад смо одлучивали о вашем предлогу, у том моменту нисам имала ову службену белешку, дакле Цувај Златан је рекао да се највероватније неће одазвати позиву нашег суда из здравствених разлога, то је службена белешка и од наше Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима од 19.02.2009. године, тако да ми апсолутно имамо законске услове због немогућности да нам сведок приступи на главни претрес, имамо законске могућности да такав један исказ сведока прочитамо, у смислу одредби члана 337 ЗКП-а. Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Та службена белешка представља немогућност приступа сведоку тог дана, тај сведок поуздано хоће да сведочи али видео линком, док немамо податак дакле Босна и Херцеговина није Марс, па да не можемо до тог сведока. Дакле, на дан кад је Цувај Златан позван добили смо повратну информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте из здравствених разлога.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Преточену у службену белешку да из тог разлога, из здравствених разлога не може да приступи, то не значи да су испуњени законски услови да се његов записник прочита. Дакле, ми инсистирамо на његовом непосредном саслушању, а суд ће изабрати начин да ли ће то бити на било који начин принудно довођење у ову

судницу, односно као и сви остали сведоци из БиХ, након што је објављена она фамозна потерница, који су рекли нећемо доћи у Србију, али ћемо да сведочимо видео линком или у суду у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ви и даље остајете при томе да треба непосредно саслушати Цувај Златана.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор. Је ли имате слушалице? Дакле јављање господина Бешлагића, то нам прикажите.

25.78 минутажа.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Ја, то је било касно, мрак је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се не чује.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Никакве ни хуке, ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Ако не може да завршимо онда са овим делом. Режија је ли не можемо да добијемо овај снимак?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Је ли то споран садржај, мислим не знам шта можемо помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Да ли имате ви питања господине Јуришићу?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Господина Синана Алића знам као човјека, знам као суграђанина, знам гдје је радио, али шта је радио не знам, вјероватно и он не зна шта сам ја радио и гдје сам радио. Зна гдје сам радио, вредио је као врло објективан, непристрасан новинар. Често је пута био и критикован од стране политичара, али отом потом, то није предмет овога суда, а мислим да и немам разлога, немам уопште могућности да му поставим било какво питање, кад не знам шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Ми смо завршили са вашим саслушањем, можете остати у судници. Ми ћемо сад саслушати судског вештака. Ја би вас замолила да будете овде у судници евентуално уколико би било потребе да вам постави неко питање.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: ОК, а заборавили сте ме питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: За трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу, хоћу, него сам у међувремену чула да ћемо моћи да чујемо снимак, је ли тако? Је ли може? Режија је ли можемо да чујемо овај снимак? Али ја ни вас не чујем, ви се уопште не јављате. Не. Ништа се не чује. Добро.

Господине Алићу ваши трошкови су који? Ви имате право на ове путне трошкове? 6.000,00 динара је ли подмирује ваше трошкове по неком том извештају који сам добила? Не.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Не. Тузла Бијељина, пардон Тузла Београд је много даље него Бијељина Тузла и ноћење у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Определите трошкове.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Иако ви те трошкове кад конципирате као да људи не једу, мислим, али добро ОК, шала на срану, дакле 7.000,00 су путни трошкови а рачун је хотелски 5.000,00 динара, говорим у динарима вашим. То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12.000,00 динара?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: 12.000,00 динара.

Сведок тражи трошкове на име превоза, преноћишта и исхране у износу од 12.000,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 12.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите господине Алићу. Ја би замолила професора др Слободана Јовичића да приступи овом пулту.

Оставите нам тај налаз што сте спомињали сада да имате.

Господине Јовичићу добар дан.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству судског вештака, ви сте нам предали овај налаз 31. марта 2009. године, овако један обиман материјал, обиман налаз и мишљење. Ја претходно само бих вам скренула пажњу да сте ви дужни да налаз и мишљење дате по најбољем знању и упозоравам вас да давање лажног налаза и мишљења представља кривично дело. Упозоравам вас да сте дужни да налаз и мишљење дате по најбољем знању и упозоравам вас да давање лажног налаза и мишљења представља кривично дело. Ви сте дакле са списка судских вештака.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нам дајте мало ближе податке, која је ваша специјалност, где сте запослени, нешто мало ближе нам реците о себи везано наравно за професионалну делатност.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, ја сам Слободан Јовичић, доктор техничких наука, професор на

Електротехничком факултету, професор на Дефектолошком факултету и професор на Криминалистичко полицијској академији. Сарадник сам Института за експерименталну фонетику и патологију говора и Центра за унапређење животних активности у оквиру кога сам и формирао форензичку лабораторију за акустику и фонетику. Иначе на факултету електротехничком који мој матични факултет, ја се налазим на катедри за телекомуникације и на редовним мастер и докторским студијама, покривам серију предмета који се тичу говорне комуникације, значи обрада говорног сигнала, анализа препознавања, па између осталог и идентификација говорника на бази гласа. То је оно што је овако најкраће везано за моју професионалну делатност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви остајете је ли тако у свему код овога налаза који сте нам приложили од 31. 03.2009. године?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би вас замолила, ви сте имали тачно одређен предмет вештачења, обраду видео снимака, обраду аудио снимка, дакле пречишћавање снимка како би аудио запис био што јаснији, па би вас молила у краћим цртама да нам испричате како се то одвијало, како на који начин, шта сте примењивали које методе, па нам мало у краћим цртама испричајте како се одвијало то вештачење.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, ваша наредба је била изузетно комплексна јер се радило о захтеву да се вештачи одређени број видео снимака и у видео домену и у аудио домену, с тим што сте својом наредбом на крају и дали велику слободу мени као вештаку да све што запазим, а што није наредбом специфицирано, а што може бити предмет суда да упознам, па у том смислу сам ја и све што сам радио и на видео и на аудио делу снимака, покушао да у овом извештају назначим као закључак, као коментар, као запажање и наравно на крају неко мишљење које је сиже свих тих мојих запажања. Није ми први пут да у оваквим вештачењима радим на анализи видео снимака, тако да наравно све се то ради рачунарским путем, издвојим посебно видео део, посебно аудио део, и онда дуготрајном анализом анализирам специфичне детаље они који су специфицирани пре свега наредбом. Анализа је била веома напорна и морам то истаћи јер једноставно снимци и нису били сјајног квалитета ни што се тиче видео дела ни аудио дела, али су омогућавали ипак да се уоче битни моменти бар по мом виђењу кроз анализу и једног и другог дела.

Да напоменем одмах да у видео делу вероватно вам је познато или не, имамо отприлике 25 слика у секунди, то је оно што је неопходно да

би по инерцији ока перцептивно могли да пратимо континуални покрет. Пошто овај видео материјал има пар сати материјала, то је изузетно велики број слика, то су стотине хиљада слика и тако даље, наравно ја сам морао трагати за појединим детаљима на нивоу слике, користио сам софтвере који то омогућавају, тако да сам тражећи специфичне детаље издвајао поједине слике које су битне као доказ у том сликовном визуелном делу и то сам уврстио у овај извештај. Толико што се тога тиче, кроз питање и одговоре можете касније сазнати више око тог видео дела. Што се тиче аудио дела, ту је и захтевано да се направи транскрипт ових снимака, један од тих снимака то је онај «4 године после», веома квалитетан, то је очигледно државна телевизија Босне и Херцеговине направила лепу репортажу, нисам налазио за сходно да ту правим транскрипт, јер једноставно то је изузетно се добро чује. У овим осталим снимцима због различитог акустичког амбијента у коме се све то снимало и одвијало, има делова снимака који се добро разумеју, делови који се слабо разумеју и наравно ја сам ту користио, ајде разне да кажем софтвере који омогућавају побољшање квалитета снимака, разна филтрирања и тако даље, да покушам да ја разумем оно што је у принципу лоше разумљиво. Мислим то су били овако сегменти на које сам ја морао посебно да обратим пажњу. Наравно било је и сегмената где нисам могао ништа да урадим и то је то што се тиче тог дела у погледу израде транскрипата.

Морам да кажем да су снимци прављени како је господин претходно објаснио стварно у тешким условима што се тиче употребе камере, ја сад то овако објективно могу да кажем, поготово у студију где је било више људи, где је била велика галама, амбијент специфичан посебан и посебно што су снимци прављени на великој удаљености у амбијенту једног кварта, једног дела града. На неке кључне елементе који су овде по наредби захтевани да се одговори, ја сам дао у свом мишљењу, па да не препричавам радије би да кроз питања одговорим на неке детаље који вас интересују. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би само конкретније да нам објасните, овај почетак пуцњаве дакле видели смо сви овај снимак како је то текло, колона излази, у једном моменту се чује тај почетак пуцњаве, овде је и назначено да су то била кратка три рафална пуцња, да би после наступило масовно пуцање. Да ли можете да се изјасните да ли је ту било неких прекида или је нормално камера то све снимала? Да ли је уопште дошло до прекида од тог првог кад се чуо пуцањ па до масовне пуцњаве или је био непрекинут аудио снимак?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Видите ту је био непрекинут аудио снимак, према томе камера је пратила излазак оног другог транспортера оклопног, и како је господин мало пре објаснио сасвим коректно, он је снимао њега пратио, и у том тренутку се и чуо први тај пуцањ, он се пребацио на ову раскрсницу и у том периоду су се чули други, трећи и четврти пуцањ и то је кренула онда масовна пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам дате параметре временске од започињања тог првог пуцња када сте детектовали на снимку па до те масовне паљбе, колико је то протекло, да ли то можете да.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Ја једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узмите ваш.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Имам рачунар, да отворим, па да погледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, наравно.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Али има, можда могу и овако пошто се јако добро сећам података усмено да кажем, имате и у том извештају ја сам дао снимак апсолутно сигнала, акустичког сигнала који је микрофон снимео у оригиналу и онако како сам ја путем разних филтрирања успео да издвојим те сигнале пуцњева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да ће вам бити лакше да ви отворите ваш рачунар, слободно.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Док не стартује рачунар ја могу да објасним овако усмено, било је речи да први пуцањ који се чује у датом тренутку можда личи на експлозију, и пошто има у неколико снимака тај исти снимак се појављује, односно исти кадар пардон, где излази та колона и када почиње пуцњава, различитог квалитета и стварно у оном лошијем снимку када се слуша по први пута и мени је то личило на некакву експлозију, значи тај први пуцањ. Међутим у овом бољем снимку када сам исфилтрирао и побољшао квалитет тог акустичког сигнала, онда се јасно препознаје да је у питању кратки рафал у коме се лепо виде три пуцња, три импулса који карактеришу сваки појединачни пуцањ. Потом следи други кратки рафал, трећи кратки рафал један за другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један за другим?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, да, један за другим на врло кратком растојању и четврти кратки рафал који се слива у дуги рафал када почиње онда масовна пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то временски, је ли можете то да одредите од значи првог, другог, трећег па до масовне, колико је то потрајало?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: То су растојања уколико се добро сећам, ево сад ћемо видети непосредно кроз ове податке. Ево између првог кратког рафала и другог кратког рафала 593 милисекунде, значи нешто више од пола секунде је протекло, бар овако како сам ја на рачунару измерио. Између другог и трећег рафала скоро 700 милисекунди, и између трећег кратког рафала и четвртог када почиње она масовна пуцњава скоро 600 милисекунди, кад све то саберемо то је непуне 2 секунде од првог пуцња до почетка те масовне пуцњавае. Значи ту није било никаквих прекида, то су те временске релације, ја нисам војни стручњак и тако даље, ја могу само да прокоментаришем схватајући амбијент у коме је то снимљено, у коме се одиграло да су први и други пуцањ веома близу један после другог, и према свим овим карактеристикама како сам овде и назначио и документовао, специјалним анализама и тако даље, да овај први кратки рафал и овај четврти кратки рафал су идентични по свим карактеристикама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: То значи да је то испаљено из једног оружја са једног места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у овом вашем налазу како сте назначили детектовали одакле је био први кратки рафал испаљен?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизно реците како сте на који начин којом методом сте успели да детектујете одакле се први рафал чује, односно одакле је први рафал испаљен?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Само пре директног одговора да напоменем да други и трећи кратки рафал који се овде појављује су другачијих карактеристика, и потпуно се разликују од овог првог и четвртог кратког рафала, што значи да је то испаљено из другог оружја. Није из истог и друга ствар да су та два кратка рафала, други и трећи, испаљени у покрету и то сам идентификовао што у датом амбијенту и датој сцени једино је могло да се са возила тако нешто одигра, према томе први и четврти кратки рафал су идентични што значи да су стационарни и са позиције на земљи, згради или већ било где у датом амбијенту, а да су ова два средња кратка рафала испаљена са возила или из возила у покрету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ви сте рекли да је први кратки рафал испаљен из или испод или између зграда око трасе кретања војне колоне, дакле то је тај први кратак рафал који се чује и који је испаљен?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом методом, је ли можете то да нам мало приближите, сте дошли до тог сазнања да није из покрета први рафал него да је са стране?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, то су у питању основни акустичко технички да кажем принципи пропагације звучног таласа кроз простор. Ја ћу мало да поједноставим да би присутни то боље разумели, реч је о еху када један тачкасти звучни извор експлозивно генерише такав један импулс, тада се тај тачкасти извор понаша као извор лоптастог звучног таласа који се шири кроз простор у слободном простору, који се шири као лопта. Значи фронт ваздушног таласа се шири као лопта. Ако тај талас удари у зид, он се рефлектује по принципима оптике. Упадни угао је исти као и излазни угао или ајте да приближим боље, ми сви знамо како изгледа када се игра билијар, управо то је то. Значи свака она лоптица у билијару значи фронт једног звучног таласа како се креће, и у датом амбијенту улице око које се налазе високе зграде које су од бетона и тако даље, које су изузетно добри рефлектори звучног таласа, значи рефлексија је велика. До камере која се налази на згради која је од раскрснице по мојим анализама и процени знајући пропагацију звука кроз ваздух, око 200 метара, уз непосредну раскрсницу, сад не улазим у дубину Скојевске улице или десно ова друга улица, до микрофона на камери долази директан звучни талас и сви рефлектовани таласи који се одбијају од суседне зграде лево, десно и тако даље. Тих рефлексија може бити јак много. Једноставно даћу пример, ако ја у овој тачки генеришем такав импулс и мерим ту на овом микрофону, онда ће до тог микрофона доћи директан звучни талас, рефлектовани таласи од свих ових површина које се овде налазе, рефлектовани талас може да удари у овај зид и да се одбије тамо, оде горе и тек онда да дође и тако даље, значи када се сви ти рефлектовани таласи скупе у микрофону, то се назива ехо у простору, или у затвореној просторији какве су сале рецимо позоришта или тако даље, амфитеатри, долази до тзв.рефлекта реверберације или у отвореном простору то је ехо. Према томе, ако је микрофон снимао улицу и колону војну, он је имао директан приступ директном звучном таласу, плус рефлексија. Ако се пуцањ догодио негде са стране, са прозора испод зграде, из подрума и сад реферишем се на дати амбијент, иза неких контејнера, аутомобила и тако даље, тада директног таласа

нема до микрофона, него има скуп свих рефлектованих таласа који долазе и чине тај такав један импулс. Такав један импулс не може да буде оштар јер нема оног првог звучног таласа, према томе управо овде се у снимку тог првог рафалног пуцња виде ови импулси доста размрљани, док овај други и трећи рафални пуцњи имају оштре импулсе на почетку, што значи да су они дошли директно у оптичкој видљивости микрофона и камере, док овај је дошао са стране путем рефлексије. Отуда моја тврдња да је то дошло са стране, посебно што и први и четврти кратки рафал су стационарни, значи то су мени били докази у овом смислу анализе и тих података, да је то дошло са стране и да је прво пуцано овим првим кратким рафалом са стране на колону, а други и трећи кратки рафал су испалени ајде да тако кажемо у некаквом одговору на тај први пуцањ, и поготово што спектрална анализа та два рафала ми показују да се спектри разликују.

Ја сам ајде више из научне знатижеље симулирао на рачунару целу улицу Скојевску у некој дубини и тако даље, покушавајући да видим и да потврдим мада сам знао и од раније по мерењима по салама како изгледају спектри импулсних одзива, хтео да видим како се овде то исто поклапа, ајде да тако кажем симулација и теоријски приступ са овим параметрима које сам ја овде измерио и управо сам добио исте резултате, тако да ми је то апсолутно потврда да су ова два рафала, средња испалена из покрета. Ето то би била моја прича да не кружим даље. Извињавам се, још само да вам наставим даље, каснијом анализом овде у извештају сам на пар места још анализирао неке специфичне импулсе и пуцње који су се десили ту негде на раскрсници у жељи да потврдим пре свега, ајде моје опсервације, мој приступ анализи и то је потпуно у складу теоријске акустике да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то има неки назив та метода коју сте ви применили, у науци, је ли постоји ту неки специфичан назив или?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Пазите то је цела једна подобласт да тако кажем, техничке акустике, према томе то се користи у разне сврхе и у индустрији архитектонској посебно струци где се врши мерење буке, амбијента и тако даље, преноса буке и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај други и трећи кратки рафал што сте рекли да је другачији, другачијег карактера од овог првог и четвртог, да ли можете да прецизирате пошто је то одмах уследило је ли тако, као одговор на први овај кратак рафал, близина која би ту била између тог првог и тог другог и трећег, да ли је то у некој непосредној близини одговор уследио јер видим ону колону у покрету, да ли можете то да нам дочарате, како је то изгледало?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Па пазите, ја сам покушао да на бази ових снимака проценим рецимо којом се отприлике брзином кретала војна колона, ту са, онај снимак са земље са раскрснице, пошто је она била пред раскрсницом није могла да иде неком већом брзином, негде око 30 до 40 километара је ишла том брзином и када сам узео ово растојање између другог и трећег кратког рафала, тих неких 700 милисекунди, управо ми то показује да је колона могла да прође тих неких 6-7 метара када је испаљен први рафал у покрету, па други рафал, и то се поклапа та анализа рецимо, поклапа се. Е сада да ли је могуће и како између првог кратког рафала и другог кратког рафала да прође ових 593 милисекунде како стоји овде у извештају, то је скоро 600 милисекунди, пазите то је веома близу, ја сад једноставно здравим резонавањем могу да размишљам на два начина, прво ако су та два руковаоца оружјем, ајде да кажем на неки начин у оптичкој видљивости, један другога виде, онда они могу да пуцају један на другога, амбијент и остало видели смо и знамо какав је, све је то било веома, веома напето и могло је очекивати се да неко опали из неких разлога случајно или намерно, небитно за мене бар у овој анализи, али ова два пуцња су се по мени догодила на неком ближем растојању, 15-так метара, 20 не више, зашто, да се то догодило неких 50 метара рецимо преко пута раскрснице тамо у дубини испод неких зграда, поставља се питање да ли би човек, војник на покретном возилу могао да уочи циљ који је пуцао на њега и да овако брзо одреагује просто рекао би да физички није изводљиво. Према томе моја је процена да се ово одиграло на неком ближем растојању и да је то било буквално гледање очи у очи па ко први опали овај ће одговорити и тако даље. Значи то су ови физички параметри и моје тумачење у датом амбијенту, како је то могло да се изведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците пошто сте анализирали детаљно овај снимак, не бих вас нешто много запиткивала сад везано за ту детаљну вашу анализу, реците само да ли на том снимку сте детектовали да је наступио прекид и у ком моменту сте детектовали тај прекид снимка, у ком је то тачно моменту наступио прекид и колико је тај трајао прекид?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Пазите, ако посматрамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Тај снимак који је требало да га овде и видимо, односно видели смо га али нисмо чули, тај снимак је прављан онако како је направљен и он је пратио ту колону, оно што се бар аудио слушањем и анализом може констатовати да пре

овог првог пуцња није било пуцњаве, значи био је миран амбијент, миран у оном смислу да се само чула бука колоне војне. Значи први пуцањ који се уопште ту запажа јесте управо овај кратки рафал и то се прати одређени број тамо секунди, минута, управо онако како је и господин пре мене објаснио до тренутка када се прекинуло са снимањем. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте из којих разлога је дошло до прекида? СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Не знам, ја то не могу да кажем из којих разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да ли је то недостатак траке, видео траке у камери, да ли је то пукла камера или тако даље, из неке техничке природе, ајде да тако кажем. Међутим у свим снимцима које сам ја имао на располагању недостаје један по мени кључни елемент од тог тренутка када практично тај први део колоне, када је почела пуцњава, пролази раскрсницу и када се задржава оно санитарско возило до њега један камион и још један поред њега десно, та три возила се задржавају, ови остали сви пролазе и ту се при крају тог дела, да кажем континуалног снимка, раскрсница се види празна и ништа у дубини ове Скојевске улице, ту нема више снимка и тек се појављује, ајде да кажем у следећем неком кадру или снимку, раскрсница напуњена са возилима која су заустављена и која после експлодирају и тако даље и тако даље. Значи бар у овим снимцима које сам ја имао на располагању, ту недостаје, покушао сам да вратим нека времена и тако даље и да проценим да ту неких једно 6 минута недостаје снимак. Значи једноставно како сам и анализом утврдио да неких 16 возила се види у кадру када је раскрсница напуњена возилима, закрчена и после креће експлозија и пожари. Значи ту недостаје цео тај један сегмент како је тај део колоне уопште ушао у раскрсницу, како је оно возило се вратило назад па ударило у бандеру и тако даље. Значи ту је требало стварно времена доста да се то догоди, одигра, по мени то је веома интересантан сегмент у целој овој ајде причи који недостаје и сад ја сад могу поставити питање које јесте интересантно вероватно за сваког гледаоца који би гледао ове снимке, да ли је могуће да такав један амбијент, такав један догађај снима само једна камера, да ли снимају ту више камера, не мислим са исте локације, гледајте молим вас данас сваки десети грађанин има видео камеру, могао је да сними, па ево чули смо и од господина пре, из свог стана и тако даље, са улице, из било ког прозора и тако даље. Но добро, то је ствар моје овако неке опсервације, неког размишљања, опет интересантно је да је доле са раскрснице, са терена сниман онај излазак колоне, то је очигледно државна телевизија

БиХ, то стоји на снимку, снимала и задње време на тој камери стоји 15 и 58 минута, док експлицитно. Молим? 18. лапсус, пардон, хвала. Док експлицитно у каснијим снимцима овај коментатор, један од њих каже да је у 19,02 видео и запазио и евидентирао почетак пуцњаве, сад где је овај камерман доле који је то снимао из државне телевизије и тако даље, то је ајде, интересантно питање можда на које ја нисам знао да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли баш мислите да је државна телевизија снимала, како сте то закључили да је то државна телевизија снимала?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Па не, једноставно стоји назнака БиХ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само због назнаке?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Назнаке БиХ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да позиционирате, да ли је камера била са различитих позиција па је снимала тај амбијент Брчанске Малте, да ли је то једна камера са једне позиције снимала или је било више камера са више позиције снимала?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, то је друго питање, наравно пошто ту ја сам једном у животу прошао кроз Тузлу и не знам Тузлу стварно као град, преко интернета сам дошао до сателитског снимка и то се лепо види онда распоред свих зграда, и онда ми је тек било јасно где се налази у ствари овај студио овај ФС 3, то је у оном другом доњем солитеру, ајде кад гледамо онако мапу коју сам скинуо са интернета. Значи ту постоје два солитера, један који је близу раскрснице, тада није постојао онај тржни центар, сад се зове чини ми се «Сењак» то је била ајде да кажем ливада, то се види на снимцима, а овај доњи солитер е ту је био овај студио ФС 3, и он је управо тако на једно 200 метара од раскрснице на том растојању. Постоји ту снимак и ја сам ту назначио у извештају где су снимци прављени са овог првог солитера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, независно од ФС 3?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Може да буде зависно може да буде независно, али ја сам анализом снимака нашао да исту сцену видим и у једном снимку и у другом. Значи истовремено су камере снимале и са једног солитера и са другог. Значи две камере су постојале које су истовремено снимале оне експлозије, већ када је прошла пуцњава. Значи мој одговор на ваше питање да, постојале су две камере које су са две различите локације снимале исти тренутак који се види на овим снимцима. Види се и да су камере различите, зашто, зато што ова камера са доњег солитера, односно камера где је студио ФС 3, ајде да кажем релативно лошији квалитет снимка, јесте да је она даље и

да је удаљеност већа, али ова камера која је снимала са првог солитера она има много квалитетнији снимак и то се види да је сасвим различита камера у односу на ову другу, зашто, јер једноставно код сваке експлозије, код те ближе камере код сваке експлозије се у камери види вертикални одсјај, што у овој другој камери није постојало и нема ни на једном снимку, што значи да ова прва камера, та ближа камера је имала, ајде да тако кажем, бољу оптику, јер једноставно у оптичким системима се такав један одсјај може појавити, код ових дигиталних новијих камера то не, оне снимају оно што транспарентно могу пренети што виде. Тако да у том смислу питање, ја нисам смео никако да тврдим али сам и ја уочио да на снимцима чак на истом снимку једном нема никакве ознаке, други пут постоји ознака ФС 3 рецимо, или постоји време или не постоји време, чак сам констатовао да на истим снимцима два различита фајла, на истим сценама се разликују времена нанешена, то значи да то није урађено на самој камери у току снимања, оно како је господин објаснио, то може аутоматски, то све камере сада и фотоапарати наносе, него је то касније у режији направљено и сад, ајде то и онај снимак државне телевизије Брчанска Малта «Четири године после», ту се види званично назначено да је то репортажа телевизије БиХ што је сасвим нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај први солитер што кажете да је ближи раскрсници, како сте ви закључили да је то солитер где је био ТВ Босне и Херцеговине?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Па има на једном снимку назначено, сад ја не знам ко је то назначио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Ту се не могу упуштати у такву врсту шпекулација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је назначено јел тако, зато сте закључили?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, да. Али се једноставно види и из угла снимања сасвим другачије распореди позиција камере у односу на раскрсницу тако да ту није спорно да су те две камере биле активне у истом тренутку, на истој сцени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, искључено је да ове снимке које смо имали прилике да видимо, које сте ви добили, искључено је да је то само једна камера ФС 3 снимала?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључено?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Искључено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте, господин Синан Алић је говорио, одговорио на питање како је могуће да нема временске ознаке приликом снимања. Да ли можете то да објасните како је стварно то могуће, пазите излази колона, историјски догађај, како они кажу, да је то било врло битно снимити, како је могуће да ту не постоји ни време а не постоји ни ФС 3 ознака, да ли то аутоматски камера избаци време, значи да без да се нешто монтира, него аутоматски кад се укључи камера па покаже време, или то стварно има неке зависности од те ознаке ФС 3, а овде видимо да нема ништа?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Господин је објаснио да постоји тамо некакав прекидач на камери који то искључује или укључује такву информацију која се може или убаци на снимак или не, то је сасвим могуће, ајте то је било тамо деведесетих година када камере нису као ове данас што јесу, које омогућавају далеко комфорније снимање, могуће је тада на таквим камерама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је могуће јел тако?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, да, да се то може искључити тако да нема тога аутоматског убацивања времена или те ознаке ФС 3 или неке друге ознаке, то сад вероватно може камера да омогући да се испрограмира било каква ознака да се убаци на дати снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у свом налазу назначили да сте детектовали 19.29 чини ми се, не могу да се сетим, минутажу, па да је поново се надовезало 19.29 минутажа?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете то да објасните услед чега је то дошло? Не могу да пронађем само.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Ја се сећам потпуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете то да објасните како је дошло и шта је то толико било?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, да, па то је био покушај очигледно камермана да, или накнадно у студију, али пре бих рекао да је то камерман, из једноставног разлога што је набачено једног тренутка то време које спомињете, па је онда искључено, неки помераји камере су и тако даље, док је поново укључено то исто време касније. У питању су минути тако да пар десетина секунди то померање камере покрива, очигледно је ту камерман нешто, ајде да кажемо онако

једноставно петљао покушавајући у некој брзини да то уради, тако да је то чисто овако манипулативно техничке природе, није ту ништа намерно хтело да се учини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам скинули транскрипт разговора са ових ЦД, ја сам хтела да чујем, ја не знам да ли ћемо ми успети, који ЦД. ЦД број 3, ја бих молила режију да нам прикаже ЦД број 3 да видимо да ли то можемо нешто да чујемо и да прокоментаришемо. Да ли ту има јављање господина Бешлагића или не? А тон. Ништа се не чује, не можемо, не можемо овако, на овај начин не можемо. Ја бих вам овако усмено поставила питање, дакле, ви сте направили транскрипт. Чује се, сад је у реду, нека наставе.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: То је на ЦД-у 430.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте ВРЗ 430, таква је наша ознака, ВРЗ 430. Режија пробајте сад са ЦД ознака ВРЗ 430. Дакле, овде се чује видите, приликом снимања, чује се, овако мислим ја лаички могу да прокоментаришем да из непосредне близине се ту пуца, да ли сте ви то детектовали?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где стоји сниматељ?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: То је посебан део анализе који сам посветио јел једноставно у анализи пуцњаве разликују се пуцњи који су веома далеко и који су ближи. Мање или више ближи, шта то значи, пазите, на свим камерама и у, практично ајде и у студијским условима у аудио делу у тонском делу, постоји такозвано ајде ми то електроничари називамо аутоматска регулицаја појачања, која контролише ниво звука да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то, сад почетак говора господина Бешлагића. Сад се одлично чује, вратите само мало, 2 сата 30 и нешто. Молим вас, да ли можете сада да пронађете то је, ја претпостављам да је на овом ЦД-у дакле јављање господина Бешлагића, 2 сата 30 и нешто, 2.57.8. Почиње по овим транскриптима, «градоначелниче Бешлагићу у програму сте, опростите», 2.57.8. Још мало вратите, то би ту било. Јаче само, молим вас појачајте тон. Замрзните молим вас. Господине Јуришићу, да ли имате ви слушалице. Хоћете молим вас још једне слушалице да нам, па добро да вам ми омогућимо, па. Можете сада пустити, пустите тај део. Не чује се, појачајте молим вас. Добро, можете сад прекинути. Ово сам хтела са прокоментаришем док је био сведок овде, господин Синан Алић, нисмо могли да успоставимо никакав тон. Ја сам хтела да вас питам, извињавам се јел можете само да господин

Синан Алић приђе, пошто смо тек сад успели. Ево ја ћу вам, пошто нисте имали слушалице, без обзира што сте били у судници нисте чули.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Чуо сам ја то, Златко разговара, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто сад хоћу то да вас питам. Пошто сте ви ту, у студију сте све време, кажете ко коментарише, чули смо господина Бешлагића, градоначелника како се укључује у програм, јавља се и коментарише то што је прокоментарисао, одакле сад то да, кад је реч о пуцњави која је започета из колоне возила која је напуштала, ваш коментатор то говори и каже реч је о инциденту који није изазвао нико из редова Територијалне одбране или МУП-а Тузле, реч је о пуцњави која је започета из колоне возила која је напуштала Тузлу. Одакле то коментатору кад, али ни једног тренутка нисмо чули да је господин Бешлагић то изјавио?

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Немам појма, људи сједе на поду, да вам кажем моју прву реакцију, глупа тотално, дакле, из ове перспективе у камери чује се то, забиљежено је то, дакле, не знам, као и оно са пивом, где нам је пиво, дакле то је једна ирационална ситуација, ми правимо програм кад иде аутобус за Београд и тако, играмо се телевизијом, правимо је, од дјечијих камера и сад, како, шта, мислим, сви су тај почетак, тај инцидент, тај сукоб доживљавали на свој начин, реакције су биле у тренутку, људи леже на поду и то гледају, и шта чују тешко да могу да чују, јер је то изолирано стиропором и картонима од јаја, да би правили неку акустику, ми смо се заиста играли телевизије, не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго што сам хтела још да прокоментаришете дакле у овом транскрипту ми нисмо могли голим ухом што би рекли да чујемо све то како је ишло, јер вероватно је требало очистити све, тај снимак и доћи до оваквих транскрипата и до оваквих чињеница које ми нисмо успели да чујемо. Овде се у једном моменту спомиње «Светлана смањи мало појединачну паљбу».

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Шта се чује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Светлана смањи мало појединачну паљбу.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: На нашим снимцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Први пут чујем, нема терорије, нема терорије, никаква Светлана не ради у «Фронту Слободе» у студио ФС 3 није могао ућ нико ко не ради, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пазите.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Гледајте, ови снимци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да је то Светлана, неко тако се стиче утисак, да неком се обраћа и каже Светлана смањи мало појединачно. Да је то шифра, ево ја то нисам изговорила, то сте ви.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Шифра, па немам појма, прво не знам ко је, никад то нисам чуо, дакле ја сам те снимке хиљаду пута гледао, треће што је најбитније дакле, овде у тим снимцима и ове које ми имамо можда има само један мастер, шта то значи, дакле снимак који је настао у камери или уређају у студију, сви остали су доношени са кућних видео рекордера, и овај снимак који је настао на нивоу раскрснице који је Сенад Свракић који је направио, који је одао Тузлом снимао као камерман, као студент камере, и снимио много ствари тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам вас конкретно само питала.

СВЕДОК СИНАН АЛИЋ: Дакле, користили су друга студија и стављали своје знакове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам лепо. Извините професоре само да вас још вратим баш на овај сегмент који ми нисмо.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Ако ја могу и ово да прокоментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наравно.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Ја сам се питао одакле то сад «Светлана смањи паљбу», ајде, може да буде што је господин рекао некаква шифра упућена некоме, не знам, али може да буде ајде да кажемо пошто је женско име у питању да је нека жена која се звала Светлана причала, причала, причала, па да је неко рекао ајде смањи, прекини више, у том смислу, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су сад већ тумачења, али.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Не, не, али, моменат, хоћу да кажем али у том тренутку нигде нисам чуо женски глас, то је чињеница, може да се тумачи сад како. Значи нема женског гласа коме би се тако неко обратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево можемо то, не чује се, ја сам покушала исто да. То вам је, сад ћу вам рећи, да ли можете молим вас режија, да пустите ВРЗ 0491, 530,97 минутажа јел тако? 0491, голим ухом ја нисам успела да чујем, а то је вероватно, ви, ви сте ипак радили на том снимку, пречишћавали снимак.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, да, јесте, јесте. У позадини у студију тако неки коментар који сам ја идентификовао. Секунде, секунде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Секунде 530,97. Дакле, да ли је то глас мушки или женски, који каже Светлана смањи мало појединачну паљбу?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Па ја сад тражим да видим где је то, али не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде назначили 530,97. Тако је, то је ту, то је ту. То је тај део који ми не можемо да чујемо. Професоре како, на који начин, то је тај део, дакле ми не чујемо, ја не знам да ли сте ви чули, ја нисам чула. Дакле «Светлана смањи мало појединачну паљбу», јел можете да нам опишете како, на који начин сте дошли до тога, како сте то детектовали? Не чујемо.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Како сам, па употребио сам неке софтвере који ми омогућавају да исфилтрирам дати сигнал, тако да се побољшава квалитет тога што може да се чује, наравно пазите, то су веома критични моменти у датом снимку, у таквим ситуацијама које ја сам и раније анализирао и онда сам у ситуацији да анализирам и спустим анализу на сваки глас, на сваки фонем, и покушавам онда склопити смислену реч или у контексту или на нивоу саме речи или на нивоу саме реченице или дела чак реченице исказа. Не могу да применим ту само једну методу филтрирања, применим неколико, па сад из једне извучем један део, из друге други и тако даље, и онда могу да склопим мозаик једног исказа, у овом случају то је то. Ја једино сад, ајте ако је неопходно тај сегмент могу посебно издвојити, обрадити и доставити. Не само тај, већ у принципу било шта овде што је од интереса за суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја бих толико. Питања. Ја нисам чула појединачну. Молим режију да нам још једном укључи овај снимак.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Реците ми, у тексту, који је снимак у питању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти снимак да видимо.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, али који је број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел колеге су чуле појединачну паљбу.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Број ми реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу вам рећи, то је наша ознака ВРЗ 0491, а овако, ваша минутажа 530,97.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Има два снимка 491.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, ознаке па ви вероватно ту имате цео налаз.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: У загради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У загради 20071228.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нађите минутажу 530,97. Још мало премотајте, на 10 минута. Јесте, чује се појединачна паљба. Добро. Да ли има питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Професоре мени остаје нејасно, на основу чега, на основу какве карактеристике аудио сигнала ви утврђујете да је он у покрету и која је доња граница кретања, брзине кретања извора тог сигнала да би могло да се овим вашим методама то региструје као извор сигнала у покрету, која је доња граница брзине?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Пазите, није реч о брзини, реч је о позицији у амбијенту, према томе, ако, адје да кажем на примеру овакве једне сале, ја имам овде микрофон који снима, имам извор звука који се налази тамо на столу и снимим тај звук и његове карактеристике, ако тај извор звука померим на другу позицију и снимам његове карактеристике из те позиције спектрална анализа јако лепо показује разлику у те две позиције. Ја сам овде искористио управо ту спектралну анализу. Значи и ова два кратка рафала пуцана су из две различите позиције, ако је пуцано из војне колоне која је у покрету те две позиције су како сам ја проценио, оно што сам рекао да се војна колона креће неком брзином и тако даље, значи на неких 6, 7 метара удаљености, за то време и размак између та два кратка рафала ми потврђује управо да је колона прошла тих седам метара, да је испалено у једној позицији, на једном месту и да је после седам метара испалено са те друге позиције. Спектралне карактеристике та два рафала су различити и показују ми у спектру померање, што сам тамо и назначио, померање спектра које показује да та два рафала нису испалена из исте позиције, пазите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли су испалена из истог оружја?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Највероватније, то сад не могу да тврдим, јер једноставно могуће је, ајде пошто је у питању колона и тако даље, да су два војника седела један до другог па је један опалио, па је други пут други опалио, разумете, у то нисам улазио и нисам смео да ништа, да шпекулишем на ту тему. Али карактеристике оба импулса, односно кратка рафала показују да је испалено и то сам назначио из истог оружја или оружја исте класе, генерације, значи није нешто, шта ја знам шта је серијске производње.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли је могућ овакав сценарио да је најпре испален један кратки рафал па потом, после неколико, не знам ни ја, десетина, стотина милисекунди други са позиције која је удаљена седам метара, значи у питању су два

стационарна извора удаљена међусобно 7 метара у простору а сличних аудио карактеристика. Да ли је тако што могуће?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Пазите, то сам и ја претпоставио и баш вам хвала на тој опсервацији, па сам анализирао и рецимо онај дуги рафал који се појављује, први дуги рафал који се појављује на почетку масовне пуцњаве, и то стоји ту у извештају, управо у жељи да потврдим да ли сам у праву са овом опсервацијом да се десило та два кратка рафала у покрету из војног возила, овај дуги рафал, он се састојао, не знам тамо чини ми се 8-9 ових пуцња, ја сам узео исто три пуцња на почетку кратког рафала и три пуцња на крају, отприлике временско растојање је слично као реплика ове слике, да тако кажем, и управо сам добио исту карактеристику спектралну са тим померањем у спектру, што ми показује и да је тај дуги рафал који је неспорно испаљен из једног оружја, испаљен у покрету.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви кажете тај први рафал је имао неке карактеристике, доста је размазан, и за њега закључујете да је он стационаран али да је негде испод зграде, између зграда, ако сам вас ја добро пратио.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако тај сигнал долази тамо из дубине улице Скојевске у односу на микрофон, камера га не региструје због оног солитера који је ту са леве стране, него долази из те дубине, како можемо, односно, оно што микрофон добије ће бити сигурно ехо од околних зграда. Како можемо са сигурношћу тврдити да ли је стационаран или је у покрету, ако има тако размазане карактеристике, односно да ли се може искључити да је он са камиона у покрету и тај први?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, може се искључити, зашто, зато што први и четврти кратки рафал су потпуно истих спектралних карактеристика, за разлику од ових осталих који су у покрету, како ја, ајде да кажем у овом извештају, и анализом тврдим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Други и трећи, да.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Значи истих спектралних карактеристика што значи да је мени извор звука пуцња у овом случају на истом месту, на истој позицији. Пазите, и ми када меримо рецимо расподелу спектра у рецимо дворани Коларац или тако даље, позоришту и тако даље, радили смо таква мерења. Према томе ви ако померите микрофон за десетак сантиметара ви ћете имати пад и у амплитуди и у спектру другачије карактеристике, зашто, зато што се на тој другој позицији другачији рефлектовани импулси појављују

различитог фазног става, ајде да кажем померени, чим померите микрофон мало и ту одмах долази до разлика у спектралној индикацији представе, управо то је то искоришћено овде. Према томе оно што сам измерио то је неспорно, да су та два први и четврти импулс истих спектралних карактеристика и да су истих, и из тога закључујем да је пуцано са једног места. Где је то место то не могу да тврдим, али кажем.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Која је временска удаљеност између првог и четвртог, то је две секунде ако сам добро схватио?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Па мање од две секунде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мање од две секунде?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А између првог и другог, око пола секунде?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Учили су нас и врло често смо у ситуацијама овде у судницама судимо саобраћајке, је ли, па су нас учили о психотехничкој секунди, време одзиву кочионог система и тако даље, али оно је битније и примарније време одзива нашег чулно моторичког система и то је око једне секунде, па ми се намеће чудним ваше закључивање у смислу да је ово друго реакција на оно прво, а за само пола секунде.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Пазите, ја сам и консултовао једног вештака из ВТИ-ја, балистичара, желећи да дознам нешто бар елементарно, ајде мени је што каже можда и брука и срамота ја сам завршио војску одавно, општенародну одбрану као предмет на факултету сам одавно учио и тако даље, на интернету сам нешто нашао и то је рецимо да ова аутоматска пушка 620 метака у минути може да максимално испали. Ако је нова пушка како ми је колега рекао, она још док се не разради, као и сваки ауто, испод 600 метака у секунди може да испали, али 600 метака у секунди то значи 100 милисекунди између два пуцња, управо ови резултати показују ово што сам ја измерио 102 или тако нешто. Значи то је податак неспоран у тим границама, е сада, колико кратки рафал, колико кратких рафала у секунди може да се испали он ми је рекао у просеку три до четири, ајде има овде бољих стручњака од мене по том питању, а ако је особа обучена у оном професионалном смислу то може да иде тамо не знам, до 7-8 можда кратких рафала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, проблем је реакцији, не мора се ни, на промени реакцији, дакле опажање да се пуца на некога и потом обрада тога, па одлука да се узврати, ту прође пуно више времена у томе, а не после у рафалу.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Зато сам и рекао да вероватно запажање су у непосредној близини, јер једноставно управо из ових резона које ви кажете да су они на растојању од 40, 50 или више метара ту нема шансе тако брзо да се одговори. Ово ако се тако одиграло, то је било стварно непосредно очи у очи, и то је одговорено рефлексно, а то је онда могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче да ли ви имате питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја се са овим налазом нећу бавити везано за технику јер немам тих техничких знања, и апсолутно верујем свему што је господин професор навео а везано за технику односно за његову струку, мене чуди само да веће није на писмени налаз поставило вештаку питање везано за његова стручна знања, односно наредбу за вештачење. У овој наредби за вештачење колико сам ја схватио вештак је електроструке или фоно струке како би, да то прецизира.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Електротехнички факултет сам завршио, да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте. Моје питање је, из које тачке наредбе или из којег дела свог стручног знања електроинжењера црпе закључке које је наводио у крајњој линији на страни 145 мишљење под тачком 1, 2, 3, 4, 10 и тако даље, дакле на раскрсници Брчанска Малта, то је тачка 1 мишљење војној колони је припремљена у војном смислу класична заседа. Надам се да сте разумели питање?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Јесам. Прво, ја ћу још једном позвати се на наредбу где при крају каже «вештаку ће бити омогућено да изврши увид у списе предмета, и уколико нађе у току рада на вештачењу и неке друге важне податке такође је потребно да упозна суд са њима и да их презентује». Ја сам ово разумео да практично све што запазим у овим материјалима да је на неки начин моја обавеза да изнесем.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Е дакле, моје је питање онда која војно стручна знања ви имате?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Сасвим сте у праву с питањем, у том смислу војна стручна знања ја немам, али дозволите да завршим одговор, гледајући овај материјал и анализирајући могу рећи месец и по дана даноноћно, нисам могао а да не закључим да

према свим оним елементима о којима до сада нисам био питан а то је где сам идентификовао које људе наоружане који су били иза грудобрана, иза заклона, сви наоружани, њихова локација, њихов распоред, нашта то све заједно личи. И ако се било ко чини ми се да то погледа и да то схвати, види, било је ту елемената где се у првом гледању многе ствари нису могле идентификовати, тек након многобројног гледања ја сам успео да пронађем и лоцирам многа, ајде да тако кажем тачке или гнезда или ватрена где је то све заједно очигледно било мени, по личној мојој импресији и закључку, једноставно једна замка у том оружаном смислу, замка, ја сам зато и назвао у самом тексту тамо клопка, ајде.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја се обраћам већу, дакле моја примедба је на овај писмени налаз то да у мишљењу којим се завршава овај налаз не може се вештак електроинжењер без обзира на научну титулу упуштати у нешто што му није предмет вештачења и зашто није стручно оспособљен. Дакле, све ове тачке из овог мишљења које су везане за тај његов приватни став о томе нашта му то личи, апсолутно треба издвојити из списка, односно оно што је данас изнео у усменом изношењу свог налаза, апсолутно прихватам као бранилац, односно као правник. Све остало што се тиче тактичких, оперативних и не знам каквих покрета је нешто за што није оспособљен и у крајњој линији није овлашћен да о томе износе своје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно се слажем са вама, ту је суд који ће у неком делу прихватити ваш налаз, у неком делу неће, то је већ ствар суда.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прихватиће оно што је био ваш задатак, зашта сте ви били стручни, компетентни да нам одговорите на која питања, а ово све остало што није у домену ваше струке наравно да неће суд прихватити. То никакав проблем.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако дозволите. На страници 88 писменог налаза, вештак у овом делу закључак говори дакле о првом кратком рафалу, два, иза тога два кратка рафала, па још један кратки рафал и онда дуги рафал. Да ли можемо, да ли сам добро схватио ово, да је први кратки рафал дошао из оружја које је око трасе којом се креће војна колона, да су други и трећи кратки рафал из колоне, да је трећи, односно четврти кратки рафал поново са оног истог места где је био први рафал, дакле изван линије кретања колоне, а пети дуги рафал поново из колоне. Да ли сам добро схватио?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Добро сте схватили.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Реците ми само једно, термилошки нисам могао да разумем иако сам данас, мислим да сте појаснили то, на страници 47 налаза тачка Е пуцњава, кажете, овако почиње реченица «након првог пуцња», хоћете нам то објаснити, дакле, да ли овим рафалима предстоји неки пуцањ, или то има некакво друго значење?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Не, ви сте сасвим у праву, овде сам просто термилошки био непрецизан, након првог рафала је требало да стоји, након првог рафала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, не након првог пуцња.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Уследила су два кратка рафала а затим општа пуцњава која обухвата и тај четврти, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам прецизно реците ради исправке. Дакле исправљајте ваш налаз на 47 страни.

Констатује се да судски вештак проф.др Јовичић након примедбе браниоца оптуженог Илије Јуришића, адвоката Дозета, исправља.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ова реченица је контрадикторна у целој садржини са оним закључком са странице 88, седам.

Исправља налаз у делу стране 47 под тачком Е - пуцњава, тако да уместо «након првог пуцња уследили су два кратка рафала, а затим општа пуцњава», треба да стоји «након првог».

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Након првог кратког рафала.

«Након првог кратког рафала».

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ:

«Уследила су друга два кратка рафала».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А затим општа пуцњава.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ:

«А затим општа пуцњава која почиње кратким рафалом, дугим рафалом и наставља се».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И наставља се?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ:

«Општом пуцњавом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је све она временска дистанца коју сте напред излагали?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: То је онда све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ништа, нема никаквих измена, то све стоји.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су практично како сте рекли?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Милисекунде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милисекунде.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Хиљадити делови секунде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хиљадити делови.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је господин професор у току вештачења имао на располагању, не знам да ли ћу се добро изразити, слике звука сваког појединачног оружја које је било у саставу ЈНА, односно уопште у наоружању '91.године, не знам да ли ме можете схватити?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Не, не, разумем.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јер свако оружје претпостављам има своју карактеристику звука?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Свакако.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли ви имате, или као институција у којој радите или ви као вештак судски тако нешто?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Не, ја немам и у то се нисам смео упуштати тако да, то не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте у преслушавању и индивидуализацији тих звукова које чујете а потичу од неког оружја или оруђа, могли препознати «зољу», да ли уопште имате сазнања још некаква о томе?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Не, не, не знам, оружје не познајем и нисам се уопште могао упуштати, нити сам покуша да тражим такве информације, јер једноставно то није мој домен, то је ствар балистичара стварно, и експерта машинске струке или већ.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И само још једно питање везано за вашу струку. Да ли је могуће на постојећи снимак нанети ознаку неке телевизије, неки знак, неку одредницу а да није настала у току самог снимања?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Дигиталном техником је могуће.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих молио да се овом вештаку предочи налаз који је нама достављен претходно, а односи се на анализу аудио записа оног са нивоа раскрснице коју је потписао дипломирани инжењер Милан Младеновић. Дакле транскриптован аудио запис који се по прилично смислено разликује од транскрипта који нам је овај вештак дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви, ја мислим да сте ви имали увида у тај налаз Института за безбедност, ја мислим да сам вам то доставила?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, добио сам, добио сам копију и наравно ја сам констатовао доста, доста овако да не кажем пропусти или, тако да сам поново урадио свој транскрипт који може да се пореди са тим транскриптом тако да у склопу целе наредбе и свих транскрипата, свих фајлова ставио сам и то, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбе су у ком смислу?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Та два транскрипта се садржајно разликују, како по питању оног говора о цивилима, тако и оног обраћања неког према војној колони која је чак у даљној обради самог текста овај вештак карактерисао као провокацију упућену војницима од стране ових који су били у, како је он рекао, заседи, предајте се. Претходни вештак апсолутно се не изјашњава и претпостављам бар по мени да нам је написао оно што сви овде чујемо. Наравно то све укупно као и сва ова питања која сам ја данас поставио и претходним сведоцима а и вештаку са мојим брањеником и са његовим радњама немају апсолутно никакве везе, али кад сам ушао у коло играм га заједно са вама. Дакле, ја бих молио да се у некој фази поступка ова два налаза упореде и да се види који је тај прави налаз, јер професор је на страници 37 чак дао себи за право да анализира изглед војника који се вози на камиону, па каже опуштеност карактерише његове намере да нема никакве агресивне радње и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, управо је објаснио да је то ето био коментар, чисто.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Али није ми јасно зашто се онда није упустио и у такву исту оцену слике коју види пред наилазак војне колоне и у самом наиласку војне колоне на раскрсници од стране полицајца или резервисте који виче «еј снимите и мене да ме жена види на телевизији».

Ја сам бивши официр, нисам баш сигуран да неко ко припрема се да убија људе стоји у заседи и на тај начин се неколико секунди или минута пре тога обраћа неком ко га снима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, професоре ово схватите као неку примедбу.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мој је само коментар, то је мој коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као неку примедбу, наравно да није било потребно да нам било ко сад коментарише како војник изгледа док се превози овим камионом, да ли је насмејан, намрштен, да ли му се лакат види, наравно да то ми сви видимо и ту није потребна никаква стурчност и све.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то објаснили да је то био ваш коментар, то је нешто што сви голим оком можемо да видимо и није ништа страшно.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Добро, не мислим да је страшно, напротив једноставно могуће је да сам и ја у овим својим опсервацијама, пазите има страшно много детаља и елемената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Колико, ја исто тако морам да се извиним не познајем уопште ни насеља око Тузле, нити имена ових људи можда сам неког или нешто прекрстио, због лоших снимака тако да ево с моје стране би било то овако извињење што се тога бар тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јуришићу да ли ви можда имате неко питање судском вештаку?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Госпођо председнице већа ја сам стварно лаик у овој области и једној и у другој и у техничкој и у војној, нешто у војној можда бих знао али то је толико скромно да бих могао изводити овако комплексне закључке. Само једно знам као грађанин, као лаик, ако вјештак даје студију она мора бити егзактна, истинита и свака хипотеза мора бити доказана у позитивном и у негативном, дакле не могу остајати претпоставке, морају бити тачне тврдње и то онда може бити корисно, а све друго је апсолутно некорисно. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што кажете да смо лаици, управо зато што смо лаици ми смо ангажовали стручно лице које ће нам одговорити на поједина питања. Да ли имате примедбу на овакав један налаз, ви као оптужени да ли ви имате неку примедбу?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да вам кажем, ја нисам ово ни прочитао све, јер сам врло касно добио овај материјал, а имали смо неке активности у

соби, тако да ја нисам заиста, само неколико страница уводних сам прочитао, и ово што сам рекао закључујем на бази текста тих страница. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би вам евентуално било потребно да поново зовемо судског вештака ако кажете нисте све.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Мени није потребно, ово је све мимо мене се догађало, са овим ја немам никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Професоре Јовичићу, хвала вам, трошковник да ли сте припремили?

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Биће достављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доставићете нам накнадно.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам лепо, можете ићи, уколико буде било потребе ми ћемо вас поново позвати, уколико буде било потребе, тако да.

СУДСКИ ВЕШТАК ПРОФ.ДР СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: На располагању сам, хвала свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам, довиђења. Сада је већ 15 часова, ја мислим да је илузорно уопште започети са саслушањем судског вештака господина Милета Стојковића, тако да ја бих у овом часу прекинула, имајући у виду да је 15 и три, четири минута, односно овде видим 15 и 6 минута, имате ли неки предлог?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да смо налаз и мишљење судског вештака господина Стојковића добили, барем ја сам га добио пре неколико дана и добро сам га простудирао, а да се неће данас извршити његово саслушање, мој предлог је да се пре саслушања овог вештака, свакако саслуша сведок Стублинчевић, и волео бих, односно мој предлог је да том саслушању свакако присуствује, односно генерал Стојковић и да након тога проанализира целу ситуацију, односно свој писмени налаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, о овоме ћемо одлучити накнадно. Ја бих вас само обавестила да термини за овај наставак главног претреса и даље стоје 27. и 28.април, како је то већ раније заказано, међутим у овом моменту ми немамо никакве информације везано за сведоке који су позвани у тим терминима, дакле уколико ја добијем извештај да или неће приступити или желе да дају исказ путем видео линка, ја ћу вас обавестити, ако је то у неком благовременом року и да ми можемо евентуално уколико они искажу жељу да дају исказ путем видео линка ја ћу вас известити, а ако дође до отказивања и то ћете бити извештени. Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да немамо сад расчишћену ситуацију за следећу сесију, ја предлажем дакле у случају да нам тај термин пролази без тих сведока или непосредно или путем видео линка, да се позове и саслуша у својству сведока Срећко Митровић дакле то је особа која је са прво саслушаним сведоком била у оним првим колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Он је из Бијељине, улица Иве Андрића број 44 А, стан број 16 и телефон 065/584-420.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све регистровано, одлучићемо и о том предлогу.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Претпостављам да јесте, дакле, па да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја само да констатујем господин Синан Алић је приложио овако, шта је ово, ово је материјал аудио форензични центар. Аудио форензични центар, одакле? Сан Франциска. То је управо то што сам ја и имала прилике да видим на интернету, јер сам и ја тражила да ли може и на који начин може да се дође до неких сазнања како је пуцано, одакле, где, и да ли то може да се лоцира, па сам ја и видела да је то Сан Франциско радио, да они имају те могућности техничке, да је то радио форензична, ваљда, аудио форензичар, тако је.

Констатује се да је сведок Синан Алић предао суду аудио форензични извештај Сан Франциска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада гледам неки број да ли имамо овде?

Од 10.априла 2008.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, биће вам достављено, и заменику тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се увођењу тог извештаја у доказни поступак, обзиром да је прибављен на начин на који није прописано да се прибављају стручни налази и мишљење о Законику о кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам лепо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставља:

27. и 28.априла 2009.године са почетком у 09,30 часова
судница број 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У случају измена бићете благовремено обавештени.

Записничар

Председник већа-судија